

1968 பிப்ரவரி 17]

3. 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான முதல் துணை நிதிநிலை அறிக்கைமீது பொதுவிவாதம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, முதல் துணை நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பொதுவிவாதம் இரண்டு மணி நேரம். 12-30 மணியளவில் இவ் விவாதம் முடிவுறும். திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் விவாதத்தைத் தொடங்கி வைப்பார்கள்.

* **திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் :** தலைவரவர்களே, 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான முதல் துணை மதிப்பீடுகளை வரவேற்று நான் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டை இந்த மாமன்றம் தமிழக அரசுக்கு அளித்த பிறகு முதன்முதலாக துணை மதிப்பீடுகள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மூலம் இந்த மன்றத்திற்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் தமிழக அரசு மிகவும் முன்னோக்கையுடன் நல்லமுறையிலே செலவினங்களைச் செய்து வந்திருக்கிறது என்பது இந்தத் துணை மதிப்பீடுகளைப் பார்க்கிறபோழுது நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. வீணாக விரயமாக்குவதற்கோ, அல்லது மாடிக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கோ அல்லது பாதைகளுக்குத் தார் போடுவதற்கோ பணத்தைச் செலவழிக்காமல் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற முக்கியமான உணவுப் பிரச்சனையைச் சமாளிக்க மின்சாரத்திற்கு ஏற்கெனவே ஒதுக்கப்பட்ட நிதியைவிடக் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். மேற்கு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே கூடக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு மின்சாரப்பம்பு செட்டுகள் 33,000, இந்த ஆண்டு மின்சாரப் பம்பு செட்டுகள் கிட்டத்தட்ட 42,000. இந்த வகையில் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய தலைமையிலே இயங்குகின்ற தமிழக அமைச்சரவை உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, உணவுப் பஞ்சத்தைத் தீர்ப்பதற்காக அதிகமான நிதி ஒதுக்கம் செய்து மின்சார வாரியத்தை அந்தப் பணியிலே ஈடுபடுத்த ஆதரவு தந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் 3 கோடியே 66 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்தது பாராட்டத் தக்கது, வரவேற்கத் தக்கது.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய சர்க்காரிலே பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கு நகர ஈட்டுப்படியை இந்த ஆண்டு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கின்ற ஈட்டுப்படிக்கும், மாநில சர்க்கார் கொடுக்கின்ற ஈட்டுப்படிக்கும் இருக்கின்ற அந்த வித்தியாசத்தை, வேறுபாட்டைப் போக்க அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வருகின்ற வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 75 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்ய இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, இன்றையதினம் இந்த நாட்டிலேயுள்ள மக்களை விலைவாசி உயர்வு கஷ்டப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே ஏழை நடுத்தர மக்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியவர்களுக்கு வசதி செய்வதற்காக, அவர்களுடைய அத்தியாவசிய உணவுப் பண்டங்களை அவர்களுக்கு அளிப்பதற்காக நம்முடைய சர்க்கார் படியரிசித்

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்] [1968 பிப்ரவரி 17]

திட்டத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு முதலீடு அதிகமாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தினாலே வளர்ந்த உணவுப் பெருக்கத்தை வாங்குகின்ற வகையிலும், கொள்முதல் செய்கின்ற வகையிலும் நம்முடைய சர்க்காருக்கு இந்த ஆண்டு 9 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்திருந்தோம். ஆனால் பல அத்தியாவசிய சர்க்கரை போன்ற பொருள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்துவிட்ட காரணத்தால் கொள்முதல் செய்வதற்கு 3 கோடி ரூபாய் அதிகமாக நிதி ஒதுக்கி, மக்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பண்டங்களை நல்ல விலையில், தரமான விலையில் அளிப்பதற்குத் தமிழக அரசு சமயமறிந்து எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி பாராட்டத் தக்கது, வரவேற்கத்தக்கது.

இதற்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். தமிழக அரசு சென்ற ஆண்டைவிட கொள்முதல் அதிகமாகச் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1967-ம் ஆண்டு காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதத்திலே கொள்முதல் செய்யப்படாமல் 1 லட்சம் டன் குறைவாக விடப்பட்டிருந்தது. அது மட்டுமல்லாமல், தமிழக அரசு எக்கர் ஒன்றுக்குக் கீழே உள்ளவர்களிடம் கொள்முதல் செய்ய வேண்டாமென்று ஒரு முடிவை எடுத்து, அதனால் 20 லட்சம் விவசாயிகள் கொள்முதலுக்கு ஆளாகாமல் இருந்தார்கள். இவைகளுல்லாம் போக கொள்முதல் செய்யப்பட்டதைத்தான் இங்கே தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்தால் அவர்கள் கூற்றில் உண்மையில்லை என்பதைக் கண்டு கொள்வார்கள். இந்த விலைவாசி பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், விலைவாசி உயர்வுக்கு யார் காரணம்? இந்த மாமன்றம் அதை இந்த நேரத்தில் தெரிவிப்பதிக்கொள்ள வேண்டும். விலைவாசி உயர்வு எதனால் ஏற்படுகிறது? விலைவாசியைத் தடுக்க யார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்? விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு யார் காரணம் என்பதை இந்த மாமன்றம் மிகத் தெளிவாக மக்களிடையே விளக்கவிட வேண்டும். நோட்டிபிக்கின்ற அதிகாரம் டெல்லி சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. மொத்தப் பணத்தின் அளவு உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களுக்கு ஏற்ப இருக்க வேண்டும். இதுதான் அடிப்படைப் பொருளாதாரம். ஆனால் இந்திய நாட்டில் உற்பத்திப் பொருள் அதிகமாகவில்லை, பண நோட்டுப் பெருக்கம் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, பொதுவாக விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறதைக் கடந்த இருபது ஆண்டிக் காலத்திலே விலைவாசி ஏறியதற்குக் காரணம் காங்கிரஸ் ஆட்சிதான். விலைவாசியேற்றத்திற்குக் காரணமாக இருந்த காங்கிரசுக் கட்சியால் தான் ஏழை எளிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள் இந்தக் கஷ்டத்திற்கு ஆளானார்கள். இதற்குக் காரணம் காங்கிரஸ் ஆட்சியின் நடைமுறைக் கொள்கைதான். இந்த நாட்டில் மக்கள் தொகை பெருக்கத்தையிட, ரூபாய் நோட்டுக்களின் பெருக்கம் தான் அதிகம். இந்த ஆண்டே 400 கோடி ரூபாய்க்கு

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

நோட்டை மேலும் அச்சடித்து விட்டிருக்கிறார்கள். வெறும் காகித நோட்டுக்களின் புழக்கத்தினாலே, காகித நோட்டை அச்சிட்டு வெளியிடுவதானாலே அத்தியாவசியப் பொருள் விலை ஆகாயத்திலே தூக்கி எறியப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு யார் காரணம் என்றால், இந்திய சர்க்காரில் ஆட்சி செய்யும் காங்கிரஸ் கட்சிதான் காரணம். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்கட்சியாக இருந்தபொழுது விலைவாசி உயர்வுக்காகப் போராடியதே, ஏன் விலைவாசிகளை இப்பொழுது குறைக்கவில்லை என்று அவர்களே கேட்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க் கட்சியாக இருந்தபொழுது காங்கிரஸ் கட்சிதான் மாநிலத்திலும் சரி, மத்தியிலும் சரி ஆளும் கட்சியாக இருந்தது. அவர்கள்தான் விலைவாசியைக் குறைக்க வேண்டிய பொறுப்பில் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் எதிர்க் கட்சியாக இருந்தபொழுது விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு காங்கிரஸ் ஆட்சிதான் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகப் போராட்டத்தை நடத்தி சிறை சென்றிருக்கிறோம். விலைவாசி குறைய வேண்டுமானால் மத்திய சர்க்காரிலே, நோட்டு அடிப்பதை, ரூபாய் நோட்டுகளை கத்தை கத்தையாக அடிப்பதைத் தடுக்க வேண்டும். அவர்கள் ஆட்சிகாலத்திலே ரூபாய் நோட்டுகள் அதிகமாக அச்சடித்து விடுவது மட்டுமல்லாமல் தனியார் துறையிலும் வெறு அச்சடித்து கள்ள ரூபாய் வெளியாகின்றது. அவற்றைச் சரிவர தடுத்து நிறுத்த முடிந்ததா? அதுவும் இல்லை. இப்படியெல்லாம் ரூபாய் நோட்டுகளை அச்சடித்துவிட்டு, புழக்கப்படுத்தி விட்டு அவர்கள் இன்றையத் தினம் விலைவாசி ஏறிவிட்டதே என்கிறார்கள்.

(திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் எழுந்தார்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேசுகிற உறுப்பினர் உட்கார்ந்தால் நீங்கள் கேட்க முடியும் உட்காரவில்லையென்றால் நீங்கள் கேட்க முடியாது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கள்ள நோட்டு அடித்ததன் காரணமாகப் பண வீக்கம் இருப்பதாகக் கூறினார்கள். அதைப் பற்றி ஏதாவது தகவல் அவர்களுடைய கையிலே இருந்தால் அருள் கூர்ந்து சம்பந்தப்பட்ட இலாக்கா அமைச்சருக்கோ அல்லது அதிகாரிகளுக்கோ அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில்தான் அது இருந்தது. எங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் அது இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் கொள்முதல் விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு புறம், விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று மறு புறம் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விலைவாசி ...

திரு. என். துரைபாண்டியன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்,

[1968 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. துரைபாண்டியன் அவர்கள் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பியுள்ளார்கள்.

திரு. என். துரைபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, அவர்களுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் தான் இருந்தது கள்ள நோட்டு என்று சொன்னார்கள். அப்படித் தெரிந்திருந்தால் அதையும் சொல்லியிருக்கலாம். இப்பொழுது பத்திரிகையிலே வருகிறதே அந்த மாதிரியா? அல்லது திட்டவாட்டமாகத் தெரிந்திருந்தால் அதையும் கொடுக்கலாம் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்களுடைய ஆட்சிக்காலம் என்று சொன்னது அவர்களைக் குறை கூற அல்ல. ஒரு காலக் கட்டத்தைக் குறிப்பிட்டதான் சொன்னார்கள்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய விலைவாசிக் கொள்கையை அவர்கள் திட்டவாட்டமாக அறிவித்து விட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது இருக்கிற விலைவாசி அதிகமா? இப்பொழுது இருக்கிற விலைவாசி நியாயமானதா? இப்பொழுது இருக்கிற விலைவாசி குறைவா? இப்பொழுது இருக்கிற விலைவாசி அதிகமாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் கருதுவார்களானால் மேற்கொண்டு மத்திய சர்க்கார் ரூபாய் நோட்டுக்களை அச்சடிப்பதற்குத் தடைச் செய்வதற்கு அவர்கள் நம்முடன் ஒத்துழைப்பார்களா? வெல்லம் விலை ஏறி விட்டது, மிளகாய் விலை ஏறி விட்டது என்றெல்லாம் பட்டியல் போடுகிறார்கள். அப்படியானால் இப்பொழுதுள்ள விலைவாசி அதிகம் என்று கருதுகிறார்களா? ஆனால் அதே சமயத்தில் நெல்லுக்குக் கொள்முதல் விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள் அப்படியானால் மேலும் விலை வாசிகள் ஏறுதா? ஏழை மக்கள், நடுத்தர மக்கள் எல்லோரும் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய பண வீக்கக் கொள்கையினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைகள் போக வேண்டுமானால் இந்த நெருக்கடி நிலைமைகளிலேயிருந்து ஏழை மக்கள் விடுதலை பெற வேண்டுமானால் இந்திய அரசு நோட்டு அடிப்பதற்கு உள்ள அந்த உரிமையை மாநிலங்களுக்குத் தர வேண்டும். இல்லையானால் மாநிலங்களைக் கலந்து ஆலோசித்த பிறகுதான் அவர்கள் நோட்டு அடிக்கின்ற முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும். விலைவாசியை அங்கே இருக்கிற சர்க்கார் ஏற விட்டுவிட்டது. இதனால் ஏற்படுகின்ற விளைவுகளுக்கு மட்டும் மாநில சர்க்காரைப் பொறுப்புக் காட்டுவது எந்த விதத்திலே நியாயம் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கிற அங்கத்தினர்கள் விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய ஆட்சியிலே தான் விலைவாசிகள் ஏறியதே தவிர, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே விலைவாசிப் பிரச்சனை வரவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொருளாதாரத்திலே சொல்லுவார்கள் MV=PT. M என்பது பணம் P என்பது

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

விலைவாசி, எந்த அளவிற்குப் பணம் அச்சடிக்கப்படுகிறதோ அந்த அளவிற்கு உற்பத்தி பெருகவில்லையானால் விலைவாசிகள் கூடிக் கொண்டே போகும். ஆகவே பணத்தை அச்சடிக்கின்ற அதி காரத்தை மாநில அரசாங்கங்களுக்கு நீங்கள் விட்டு விடுங்கள், வெறும் ரூபாய் நோட்டுகளை அச்சிட்டு வெளியிடுவதைக் கட்டுப் படுத்தி, உற்பத்தியைப் பெருக்கி விலைவாசியைக் குறைத்துக் காட்டுகிறோமா இல்லையா என்பதைப் பாருங்கள்?

அது மட்டுமல்ல, இன்றைய தினம் நம்முடைய ஆட்சி மிக நல்ல முறையிலே இயங்கி வருவதாலும் அரசியல் நெருக்கடியை உருவாக்க முடியாத அளவுக்கு முன்னேற்றக் கழக அரசு நல்ல பலம் வாய்ந்திருக்கிற காரணத்தாலும் மத்திய சர்க்கார் முரட்டுப் பொருளாதார நெருக்கடியை உருவாக்கியாவது தமிழ்நாட்டிலே விலையேற்றத்தை உருவாக்கியாவது இங்கே ஒரு நெருக்கடியை உருவாக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை உருவாக இருக்கிறது.

எந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் எந்த வளர்ச்சித் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் எந்த வாழ்க்கைத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் மத்திய சர்க்காரிடம் கையேந்தி நிற்க வேண்டிய நிலைமை தமிழக அரசுக்கு இருக்கிறது. ஆகையினால்தான் தமிழக அரசு தன்னுடைய நிதி நிலைமைகளை நிதி நெருக்கடிகளை சமாளித்துக் கொள்ள தமிழ் நாட்டிலே நாம் உடனடியாக ஏதாவது ஒரு நல்ல திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே தமிழ்நாட்டு சர்க்காரே பாங்குத் தொழிலைப் பண்ணலாம். இந்த மாநிலம் முழுவதும் இருக்கிற நம் நாட்டு மக்கள் அவர்களிடத்திலே இருக்கிற பணத்தை தமிழ்நாட்டு சர்க்காருக்குக் கொடுத்து உதவுகின்ற வகையிலே அது பயன் படும். இன்றையதினம் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற பாங்குகள் கூட மத்திய சர்க்காரின் கையிலே இருக்கின்றன. நம்முடைய மக்களின் பணம் மத்திய சர்க்காரின் பாங்குகளிலே போடப்படு கின்றன. அவைகளிலே வருகின்ற அந்த பாங்கு லிபெசலிட்டீஸ், அதாவது பாங்கு வசதிகள் மத்திய சர்க்காரால் பயன்படுத்தப்படு கின்றன. நிதி நெருக்கடியிலிருந்து தமிழகத்தை விடுவிக்க வேண்டுமானால் அதற்கு ஒரே வழி நாம் இந்த பாங்குகளை பல்வேறு இடங்களிலே ஆரம்பிக்கலாம். அதற்கு இடம் உண்டு. காங்கிரசார் கண்டுபிடித்த கடன் எழுப்புகின்ற முறையை மேற் கொள்ளுவதைவிட இது சிறந்தது. இன்றைய தினம் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள், துன்புறுத்துகிறார்கள், பலாத்காரத்திலே ஈடுபடுகிறார்கள் என்று. சட்டச் சலுகைகளைக் காட்டிக் கடனைப் பெறுவதற்கு முயற்சிக்குகிறார்கள் என்ற நிலைமைகள் எல்லாம் இருந்து கொண்டு வருகின்றன. இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் நீக்கப் படுவதற்கு, பண வசதியைப் பெருக்குவதற்குப் பொருளாதாரத் துறையில் ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதலை ஏற்படுத்துவதற்கு

[திரு. எஸ். ராமச்சந்திரன்] [1968 பிப்ரவரி 17]

தமிழக அரசு தனக்குச் சொந்தமான பாங்குகளை இந் நாடு முழுவதும் உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, இன்றைய நிலைமையில் நான் இன்னொன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் இப்பொழுது இருக்கிற குழப்பங்களுக்கெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்தான் காரணம் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். உண்மையான காரணத்தை உணர்ந்து கொள்ள இன்னும் மறுக்கிறார்கள். மாணவர்களுக்கும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற குழப்பம் இந்த மாநிலத்திலே மட்டும் அல்ல; ஆந்திராவிலே குழப்பங்கள்; மைசூரிலே குழப்பங்கள். இன்னும் நம்முடைய நாட்டிலே காங்கிரஸ் கட்சியைப் பார்க்கின்றபொழுது மாணவர்கள் கொதிப்படைகிறார்கள். இது ஏதோ சட்டம், ஒழுங்கு பிரச்சினை என்று நாம் கருதவில்லை. இதில் அடிப்படை பிரச்சினைகள் இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். தமிழகத்திலே இருக்கிற மாணவர்கள் வருங்காலத் திராவிடர் சமுதாயம் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய மும்மொழிக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சி கொண்டிருக்கிற இந்தித் திணிப்புக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை; இன்று மாணவர்களிடத்திலே இருக்கின்ற ஆத்திரம் எல்லாம் இந்தி ஒழிந்து விட்டது, இன்னும் காங்கிரஸ் இருக்கிறதே என்பதுதான். இந்தி ஒழிந்தாலும் காங்கிரஸ் ஒழியவில்லையே என்பதுதான் அவர்களிடத்திலே இருக்கிற குறையே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஆகையினாலே தான் எனது அருமை காங்கிரஸ் நண்பர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், தயவு செய்து இனியும் காங்கிரஸை வைத்திருக்காதீர்கள். காங்கிரஸ் கட்சி இனி எந்த வகையிலும் தென் மாநிலங்களுக்குப் பயன்படப் போவதில்லை. காங்கிரசைக் கலைத்தால்தான் நாட்டிற்கு நன்மை ஏற்படும். வருங்கால இளைஞர் சமுதாயம் காங்கிரஸ் கட்சியை எதிர்த்துப் போர்க் கொடி உயர்த்தி விட்டது. அவர்கள் தங்களுடைய மொழியை உயிருக்கும் மேலாகக் கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுதே மகாத்மா காந்தி அவர்கள் காங்கிரசைக் கலைத்து விடும்படி கூறினார், கேட்கவில்லை. நான் இப்பொழுது சொல்கிறேன், இதையாவது கேளுங்கள். உடனே காங்கிரசைக் கலைத்து விடுங்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால் எனக்குத் தெரிந்து பல நல்ல நண்பர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய திறமை நாட்டுக்குப் பயன்பட வேண்டும்; அவர்களுக்கு நல்ல எதிர்காலம் இருக்க வேண்டும்; ஆகையினாலேதான் அந்தக் கட்சியை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் வருங்கால வரலாற்றில் ஒரு கறை படிந்த அத்தியாயத்தில் இடம் பெறுவதை விட, ஒளி மிகுந்த அத்தியாயத்தில் இடம் பெறுவதற்கு காங்கிரஸ் கட்சியை உடனடியாகக் கலைத்துவிட வேண்டும். தங்களுடைய விலைவாசிக் கொள்கையைக் கண்டித்து விட்டு, பண விகிதத்தைக் கண்டித்து விட்டு, மொழிக்

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

கொள்கையைக் கண்டித்துவிட்டு, காங்கிரஸ் கட்சியைக் கலைக்க வேண்டுமென்றும் அவர்களுடைய திறமை வேறு முறையில் பயன்படுவதற்கு வழி ஏற்படுமென்றும் அவர்கள் மீது கொண்டிருக்கிற நட்பாலும் நல்ல எண்ணத்தாலும் இதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த நல்ல வரவுசெலவுத் திட்டத்தை இந்த மாமன்றத்திலே தந்து நல்ல முறையிலே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இன்னும் ஒன்று அவர்களுக்குச் சொல்வேன். இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் மறுபடியும் விலைவாசி ஏறி விட்டது; கொள்முதல் சரியாக இல்லை என்று சொல்கிறபொழுது தயவு செய்து ஆதாரத் தோடு பேச வேண்டும். ஏனென்றால், ஏழை மக்களுடைய பிரச்சனை, தொழிலாளி மக்களுடைய பிரச்சனை, பாட்டாளி மக்களுடைய பிரச்சனை, விலைவாசி ஏற்றம். விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் இந்திய சர்க்கார். அந்தக் கொடுமையிலிருந்து விடுபடுவதற்குப் பாடுபட இயங்கி வருவது தமிழக சர்க்கார் என்பதை உணர்ந்து அவர்கள் நல்லமுறையிலே இதை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கூறி, இந்த மானிய மதிப்பீடுகளை வரவேற்று ஆதரிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The Deputy Leader of the Opposition will have ten minutes, and the Leader of the Opposition will have fifteen minutes later on.

* திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின் விவாதத்தின்போது ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின் ஆழ்ந்த கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு முற்படுகிறேன்.

முதலில் எனக்கு முன்பு பேசிய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் எங்களுடைய கட்சியைக் கலைத்து விட வேண்டும் என்று காந்திஜி அவர்கள் முன்னால் கூறியுள்ளதாகவும், அதை மேற்கோளாகக் காட்டி, நாங்கள் மாணவர்களுக்கு எதிராக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சுட்டிக் காட்டி, எங்கள் கட்சியையே கலைத்துவிட வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறினார்கள். முதலில் மாணவர்களுடைய நலனிலே நாட்டம் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிற இந்த அரசு செய்த ஓரிரு காரியங்களைச் சுட்டிக் காட்டுவது எனது கடமை என்று கருதுகிறேன்.

குறிப்பாக, மெடிகல் கல்லூரிகளுக்கு மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது சம்பந்தமாக, அதற்குப் பிற்பாடு உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கு ஏற்பட்டது பற்றியும், பிறகு சுப்ரீம் கோர்ட்டில் வழக்கு ஏற்பட்டது பற்றியும் எனது கருத்துக்களைக் கூறுவது எனது கடமை என்றே கருதுகிறேன். அதிக எண் பெற்ற மாணவர்கள் அந்தத் தேர்விலே இடம் பெற முடியவில்லை, மூன்று கமிட்டிகள் பணிபுரிந்தபோதிலும், சரியான முறையில், ஒழுங்கான முறையில், சட்டபூர்வமான முறையில் தேர்வு நிதானிக்கப்படவில்லை என்று கண்டு அவர்கள் உயர்நீதி மன்றத்தில் மனுச் செய்து

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1968 பிப்ரவரி 17]

கொண்டார்கள். அந்த மனுவை எதிர்த்து அரசாங்கத் தரப்பில் அதற்கு வேண்டிய எதிர் விவாதங்களெல்லாம் நடத்தினார்கள். விவாதங்கள் நடத்தியது பற்றி நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. நமது அட்வகேட் ஜெனரல் இருந்தார்கள், கவர்ன்மெண்டு ப்ளீடர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களெல்லாம் திறமை மிக்கவர்களாக இருந்த போதிலும், அது போதாது என்று நினைத்து, இன்னொரு பெரிய அட்வகேட்டை அவர்கள் கேஸை வாதாடுவதற்காக அமர்த்திக் கொண்டார்கள். கடைசியாக நடந்த நிகழ்ச்சி என்ன என்பதை நீங்கள் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த நிகழ்ச்சியைப் பொறுத்த வரையிலே அங்கு ஹைகோர்ட்டில் நமது அட்வகேட் ஜெனரல் கவர்ன்மெண்டோடு அடிக்கடி தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலையெல்லாம் மாணவர்கள் மறந்திருக்க முடியாது என்றே கருதுகிறேன். கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட அப்பீலிட்விட், கவுண்டர் அப்பீலிட்விட் எல்லாம் எந்த முறையிலே இருந்தன என்பதெல்லாம் இந்து பத்திரிகையிலும், ஏனைய பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்திருந்தன. அதையெல்லாம் இன்னும் மாணவர்கள் மறந்திருக்கமாட்டார்கள் என்றுதான் கருதுகிறேன். அவர்களுடைய பெட்டிஷன்கள் பேரில் இடங்களெல்லாம் ராஜ்யாக ஒதுக்கப்படுவதற்கு அட்வகேட் ஜெனரல் பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்கள். அதற்குத் தனியாக ஒரு அட்வகேட் தேவையா என்பதை இந்த மன்றமே முடிவு செய்ய வேண்டிய ஒரு விஷயமாகும் என்பதை நான் பணிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் அவர்களுக்கு வக்கீல் பிஸாகக் கொடுத்ததாகக் கூறப்படுகிறது. அத்தகைய முறை தேவையா என்பதைப்பற்றி நீங்களே சற்றுச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். அட்வகேட் ஜெனரல், கவர்ன்மெண்டு ப்ளீடர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அறிவும், அவர்களுடைய உதவியும் போதா? இம்மாதிரி ராஜி செய்து கொள்வதற்கு அவர்களைச் சமரசப்படுத்துவதற்கு இவர்களுடைய திறமையும், ஆற்றலும் போதாது என்று. . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு ஒரு விளக்கம் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தின் சார்பாக தனி வழக்கறிஞர் அமர்த்தப்படவில்லை. வழக்கில் அந்தக் கமிட்டியில் பணிபுரிந்தவர்களையும் பார்டியாகச் சேர்த்திருந்தார்கள். அவர்களெல்லாம் சேர்ந்து தங்களுக்கு வாதாட, அரசாங்க வழக்கறிஞரைத் தவிர, தனியாக ஒரு வழக்கறிஞர் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதற்கு இந்த அரசாங்கம் அனுமதி கொடுத்து, அவர்கள் சார்பாக அந்த வழக்கறிஞர் ஆஜராகி வாதாடுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இதற்காக அரசாங்கம் பணம் செலவழித்ததா அல்லது இந்தக் கமிட்டியினர் பணம் செலவழித்தார்களா என்பதுதான் பிரச்சனை.

[1968 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : முதலில் அரசாங்கத்தின் சார்பாக வாதாடுவதற்கு தனியாக வழக்கறிஞர் நியமிக்கப்பட்டதாக உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அது இல்லை என்று சொன்னேன். அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் அவர்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு ஏதாவது ஆபத்து வந்தால், அதிலிருந்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு உண்டு. ஆகவே, அரசாங்கம்தான் அந்தச் செலவை ஏற்றது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மிக்க மகிழ்ச்சி. இம்மாதிரியாக ஒரு செல்லினம் ஏற்படுவதற்கு இந்தத் தேர்வு காரணமாக இருந்ததே என்று மாணவர்கள் வருந்தமாட்டார்களா, பொது மக்கள் அதைப்பற்றி சிந்திக்க மாட்டார்களா என்பதை இந்த மன்றம் ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு வழக்கு சென்ற பொழுது மார்ச் விஸ்டு “டேஸ்டிராய்” செய்யப்பட்ட பிரச்சனையின் பேரில் சுப்ரீம் கோர்ட்டுத் தீர்ப்பு வழங்கியது. அந்தத் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளப் போகிறது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைமை நீதிமன்றம் மார்ச் விஸ்டைப் பற்றி என்ன சொன்னார்கள் என்பதை துணைத் தலைவர் அவர்கள் படித்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் சொன்னதெல்லாம் மார்ச் விஸ்டை அழித்தது என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது என்பதுதான். அப்படித்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மார்ச் விஸ்டை அழிக்க வேண்டும் என்ற அந்த வழக்கம் இந்த அரசாங்கத்தினால் தோற்றுவிக்கப்படவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சியில்தான் தோற்றிவைக்கப்பட்டது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மார்ச் விஸ்டு அழிக்கப்பட்டது என்பது உண்மையாக இருந்தால் அதைப்பற்றி நாங்கள் எப்பொழுதும் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறோம். மார்ச் விஸ்டு அழிக்கப்பட்டது என்று முதலில் ஒரு அலிபெடிவிட்டில் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிற்பாடு பாதி இருக்கிறது என்று உயர்நீதி மன்றத்தில் சொன்னார்கள் . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : துணைத் தலைவர் அவர்கள் விவரங்களை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் சொன்ன மார்ச் விஸ்டு அழிக்கப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டது. சில மார்ச் விஸ்டுகள் அழிக்கப்படவில்லை என்று பின்னால் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மார்ச் விஸ்டு அழிக்கப்பட்டது ஆச்சரியத்திற்குரியது என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டுத் தீர்ப்பு கூறிய பிறகு, அதற்கு என்ன விளக்கம் இந்த அரசாங்கம் கொண்டுவரப் போகிறது என்பதை நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும்.

1968 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மார்க் லிஸ்டு அழிப்பது என்ற பாரம்பரியம் எங்கள் ஆட்சியில் தோற்றிவைக்கப்படவில்லை. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அதை அழிக்கக் கூடாது என்று தான் வற்புறுத்தினோம். ஆனால், அந்தக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் 'பாரம்பரியமாக அந்த உரிமை எங்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது காங்கிரஸ் ஆட்சியினால். நீங்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு அதைப் பறிக்கக் கூடாது' என்று சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அப்படியே செய்தோம். அடுத்த ஆண்டிலிருந்து எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்பது பற்றி விதிகள் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அப்படியானால் மார்க் லிஸ்டை அழிக்கக் கூடாது என்று அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு திட்டவட்டமாக அறிவித்திருக்கலாமே? அது அல்லாமல் ஏதோ முன்பு பல ஊழல்கள் நடந்தன என்றெல்லாம் சொல்வது ..

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் முன்னால் சொன்னதை துணைத் தலைவர் அவர்கள் சரியாகக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பிறகு மார்க் லிஸ்டை அழிக்கக் கூடாது என்று தான் சொன்னது. ஆனால் அந்தக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் திருப்பிச் சொன்னார்கள் 'இது எங்களுக்குத் தரப்பட்ட உரிமை அல்லவா காங்கிரஸ் ஆட்சியினால்? அதை இந்த ஆட்சி எப்படித் திடீரென்று பறிக்கலாம்' என்று கேட்டார்கள். மீண்டும் பரிசீலனை செய்யலாம் என்று நினைத்து, இந்த ஆண்டு மட்டும் அழிப்பதற்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஜில்லாவாரியாக மாணவர் களைத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடாது, ஜில்லாவுக்கு கோட்டா என்பது கூடாது என்று சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. அதை இந்த அரசாட்சி செய்த தவறாகச் சிலர் குறிப்பிடுகிறார்கள். அது கூட பழைய அரசாங்கம் நடத்தி வந்த காரியம்தான்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நான் அறிந்த மட்டில், சட்ட அமைச்சர் கூறுகிற கூற்று இந்தக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் சொன்னதால்தான் அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டது என்று புலப்படுகிறது என்று கருதுகிறேன். அப்படியானால், திட்டவட்டமாக நீங்கள் எந்த விதமான மார்க் லிஸ்டையும் அழிக்கக் கூடாது என்று ஏன் நீங்கள் உத்தரவு போடக் கூடாது? சீரும், சிறப்புமாக நீங்கள் ஆட்சிபுரிகிறீர்கள் என்று சொல்லும் பொழுது, ஏன் நீங்கள் இந்த உத்தரவை பிறப்பித்திருக்கக் கூடாது என்று திரும்பவும் பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மறுபடியும் பிரச்சனையைக் குழப்புகிறார்கள். நான் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். இதுவரையில் இருந்த காங்கிரஸ் பாரம்பரியம் மார்க் லிஸ்டை அழிக்கலாம் என்பதுதான். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததும்

1968 பிப்ரவரி 17]

[திரு. செ. மாதவன்]

அழிக்கக் கூடாது என்று சொன்னோம். பழைய பாரம்பரியம் இருக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே அதற்கு ஒத்துக் கொண்டோம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பிற்பாடுதான் இந்தக் கமிட்டியை இந்த அரசாங்கம் நிறுவினது. ஆகவே, வேண்டிய உத்தரவு பிறப்பிப்பதற்கு எந்தவிதமான சட்ட இடர்ப்பாடும் இருக்கவில்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் கூறவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். வழக்குகளை வாபஸ் வாங்குவதில் இந்த அரசாங்கம் கையாண்டிருக்கிற ஒரு பிரச்சினையைப்பற்றி அடுத்தபடியாகக் கூற வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். துலுக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி சம்பந்தமாகப் போலீசார் வழக்குத் தொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்கள். தொழில் அதிபர்கள் சார்பிலும், அதில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சார்பிலும் அந்த வழக்கை அரசு வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டது என்று சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதாக இந்த அவையிலே கூறினார்கள். இந்த வழக்கை வாபஸ் பெறுவதுபற்றி ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களையும், ஜில்லா போலீஸ் அதிகாரிகளையும் கேட்கப்பட்டதாகவும் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டது. சட்டத்தின் முன்னால் எல்லோரும் சமம் என்று நாம் கூறிக் கொண்டிருக்கிறோம். இம்மாதிரியாக அரசு வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்வதற்குப் பரிபூரண உரிமை இருக்கிறது, அதிகாரம் இருக்கிறது. அதை நான் மறுக்கவில்லை. இம்மாதிரியான சட்டமன்ற உறுப்பினர் நடந்து கொண்டால், அதற்கு என்ன காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்பதை இந்த அரசாங்கம் ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டும். நான் புரிந்து கொண்ட மட்டில், உண்மையில் போலீஸ் இலாக்காவிலிருந்து இந்த வழக்கை வாபஸ் பெறுவதற்கு பெரிய ஆட்சேபணையைத் தெரிவித்தார்கள் என்பதுதான் நிலை. ஆதலால், இம்மாதிரியான வழக்குகளை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்வதில் எல்லோருக்கும் சமமான நிதி இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ஆனாலும் சரி, அல்லது தனியாராக இருந்தாலும் சரி, சட்டத்தின் முன்னாலே எல்லோரும் சமம் என்கிற தத்துவத்தைப் பாவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சட்டம் ஒழுங்கு நாட்டில் நல்ல முறையில் பரிபாலிக்கப்படவில்லை, தவறுகள் இருக்கின்றன, பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. நாம் கூர்ந்து கவனிக்கும்போது, கழிந்த இரண்டு வாரங்களில் நடந்திருக்கும் நிகழ்ச்சிகள் நம்மை அச்சத்தில் கொண்டு வைக்கிறது. நாம் நிம்மதியாக இருக்க முடியவில்லை. மத்தியத் துறை அமைச்சருக்கு நிம்மதியாக இருக்க முடியவில்லை. ஆளும் கட்சி அமைச்சராக இருந்தாலும் வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும். மக்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1968 பிப்ரவரி 17]

அளிக்க வேண்டியது சர்க்காரின் கடமை. அராஜகச் செயல்கள் நடக்கும்போது போலீசார்கள் சரிவர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படி அவர்கள் இப்பொழுது செய்கிறார்களா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. அதனால் அச்சமாகவும் இருக்கிறது. அவர்கள் ஊக்கமற்ற முறையில் செயல்படுகிறார்கள். சமாதானத் திற்கு, அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்பட்டால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பது போலீசாருடைய தலையாய கடமை. அந்த முறையில் சட்ட இலாக்கா அமைச்சர் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மாதிரியான நிலைமைகள் தொடர்ந்து தமிழகத்தில் இருக்குமேயானால், நாம் பெரும் கஷ்டத்திற்கும், இன்னல்களுக்கும் ஆளாகிவிடுவோம். போலீஸ்காரர்கள் நல்ல முறையில் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் பரிபாலிக்கும் வகையில் காரியங்களைக் கையாள் வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சொத்துக்கள் நாசமாகிவிடுகின்றன. தமிழகத்திலேயே அதிகமாக ரெயில்வே சொத்துக்கள் நாசமாகியிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி பத்திரிகைகளிலும், பாராளுமன்றத்திலும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி சொத்துக்கள் பாதுகாக்கப் படுவதற்காக வேண்டிய காரியங்களை நம்முடைய சர்க்கார் செய்ய வேண்டும். இம்மாதிரி ரெயில்வே சொத்துக்களுக்குச் சேதம் விளைவிக்கும் வன்முறைக்காரர்களை போலீசார் தக்கமுறையில் கையாள் அவர்களுக்கு வேண்டிய அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ய வேண்டும் என்று நான் குறிப்பிடவில்லை. துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்த காலத்திலெல்லாம், இன்றைய ஆளும் கட்சி எதிர்த்தாப்பில் இருந்தபோது, எவ்வளவு ஆட்சேபணைகள் கூறினார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ய வேண்டுமென்பது சரியா தவறா என்கிற விவாதத்திற்குப் போகவில்லை. சட்டம், ஒழுங்கு இவற்றைக் காப்பாற்றுவதிலே அரசாங்கம் முனைந்திருக்க வேண்டும் என்பதை மறுமுறையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சட்டம் ஒழுங்கு தவறிவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் மீது குற்றம் சாட்டினால் மட்டும் போதாது. ஏன், காந்திஜியைக் கொல்லவில்லையா, பிரதமர் மீது கல்லெறிந்து முக்கில் காயம் ஏற்படவில்லையா என்று சொல்லி சமாதானம் தேடுவது சரியாகாது. தேர்தல் காலத்திலே பல நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. கொந்தளிப்புகள் இருந்தன. இன்றைக்குத் தேர்தல் முடிந்து, தாங்கள் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்று ஒரு வருஷம் ஆகிறது. மக்கள் நியாயமான, அமைதியான ஆட்சியை எதிர் பார்க்கிறார்கள். நல்ல முறையிலே போலீஸ் நிர்வாகத்திலே வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உணவுப் பங்கிட்டுக்குத்தான் இந்த உபமானியக் கோரிக்கையில் அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். கவர்னர் பெருமான் உரையிலேகூட படி அரிசித் திட்டத்தின் காரணமாக

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

ஐந்து கோடி ரூபாய் செலவாகிறது என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இதற்கு மத்திய சர்க்கார் உதவி அளிக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். மத்திய சர்க்காரின் கொள்கையின் காரணமாகத்தான் விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. நோட்டு அடிப்பின் காரணமாகத்தான் பண வீக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் பெடரல் பைனான்ஸிங் அடிப்படையில் நமக்கு என்னென்ன மத்திய வரியிலிருந்து கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரம் போதாது, அதிகம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்பது வேறு. அதற்கு அரசாங்கம் முற்படலாம். ஆனால் எதற்கெடுத்தாலும், மத்திய சர்க்காரையே குறை கூறிக் கொண்டு இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்து, நோட்டு அடிக்கும் அதிகாரத்தை மாநிலங்களுக்கு வழங்குங்கள் என்று சொன்னால், அது சரியாகுமா? நோட்டு அடிப்பதற்கு என்று ஒரு சட்டம் இருக்கிறது; இத்தனை தங்கம் ரிசர்வ் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இருக்கிறது, கவர்ன்மென்ட் செக்யூரிடி இவ்வளவு இருக்க வேண்டும் என்றும் இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் நோட்டுகள் அடிக்கப்படுகின்றனவேயல்லாது, அதற்கு மேலும் அடிக்கப்படுவதில்லை.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : நோட்டு அடிப்பதில் (Inconvertible assets) என்றும், (convertible assets) என்றும் இருக்கிறது. ஆகையினால், 'இன்கன்வர்டிபிள் அஸெட்' கள்தான் பண வீக்கத்திற்குக் காரணம். அதைத் தொடர்ந்து மத்திய சர்க்காரில் நமக்கு இருந்த நம்பிக்கைக்கு விரோதமாகச் செய்து கொண்டு போகிறார்கள். ஆகவேதான் நாமே ஏன் அதைச் செய்யக் கூடாது என்று சொன்னேனோ அல்லாது வேறு இல்லை. தங்கத்தை வைத்துக் கொண்டு நோட்டு அடிப்பது என்பது பழைய தத்துவம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில் அரசியல் சட்டத்தில் மத்திய சர்க்காருக்கு உரிய விஷயங்கள் எவை, மாநில சர்க்கார்களுக்கு உரிய விஷயங்கள் எவை என்பதெல்லாம் வரையறுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அரசியல் சட்ட அமைப்பை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமா என்பது அரசியல் தலைவர்கள் கூடி முடிவு காணவேண்டிய விஷயம். அந்த விஷயத்தை இங்கே நாம் சர்ச்சைக்குரிய விஷயமாகச் செய்துவிட முடியாது. நோட்டு அடிப்பதனால் விலைவாசி ஏறுகிறது, ஆகவே, மத்திய சர்க்கார்தான் காரணம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நாம் பார்க்கும்போது இந்தியா முழுவதிலும் விளைச்சல் அதிகமாகி, தானியங்கள் அதிகமாக உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. அது பற்றி பிரசிடெண்டு அவர்களுடைய பேருரையிலும் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். 90 மில்லியன் டன் ஃபுட் க்ரெயின்ஸ் கிடைத்திருப்பதாகக் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலும் 8 லட்சம் சொச்சம் டன்கள் உணவு தானிய

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1968 பிப்ரவரி 17]

யங்கள் கொள்முதல் செய்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் யாரும் ஆட்சேபணை சொல்லவில்லை. ஆனால் கொள்முதலைப் பொறுத்தவரையில், நியாயமான முறையில் இருக்க வேண்டும். கெடுபடிகள் இருக்கக் கூடாது. உத்தியோகஸ்தர்கள் தன்னிச்சையாக நடந்து கொண்டு விடக் கூடாது. தரமான அரிசி விநியோகம் செய்யப் படுவதில்லை, என்பதை பகிரங்கமாகச் சொல்லுகிறேன். உருத்த அரிசியை, க்யூ வரிசையில் ரேஷன் ஷாப்புகளில் நின்று வாங்க வேண்டி இருந்த நிலைமை இன்றைக்கும் மாறவில்லை. எங்கள் பகுதியில் முனைத்த நெல்லை வாங்கி, அரிசி வாங்கிச் சாப்பிட மக்கள் க்யூ வரிசையில் நிற்கிறார்கள். விவசாயிகள் குறையவில்லை. வாழ்க்கைப் புள்ளி உயர்வை கணக்குப் பார்த்தால் கோயம்புத்தூரிலும், கன்னியாகுமரியிலும் இந்த இரண்டு மாவட்டங்களில்தான் அதிகமாகியிருக்கிறது. வாழ்க்கைப்புள்ளி வேறு எங்கும் அந்த அளவு உயரவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கொஞ்சம் வருத்தப்படக் கூடாது. இதிலும் மத்திய சர்க்காரைக் குறை சொல்லுகிறேன் என்றும் சொல்லக் கூடாது. சமீபத்திலே நவம்பர்-டிசம்பர் மாதங்களில் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட நெல் வகைகள் தரக் குறைவாக இருந்தன என்பதை நாங்கள் ஒத்துக் கொள்கிறோம். அரசாங்கம் அதை ஒளித்து மறைக்கவில்லை. அக்டோபர் மாதத்திற்குப் பிறகு தஞ்சை மாவட்டத்தில் பெரும் மழைக்கு மத்தியில் அறுவடை ஆகியிருக்கிறது. அங்கே வழக்கமாக இப்படித்தான் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் பெரிய இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. அதிலும் மத்திய சர்க்கார் மீது குற்றம் சாட்டவில்லை. விளக்கம் சொல்லுவதற்காகச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. குறுவை அறுவடை அக்டோபர் மாதத்தில் நடந்த பிறகு பெரு மழைக்கு நடுவில், லாரி, லாரியாக களத்து மேட்டிலிருந்தே நேராக, உலராத நெல்லை மில்களுக்கும், மற்ற வேறு இடங்களுக்கும் எடுத்துப் போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. இப்படி எடுத்துச் செல்ல முடியாது என்று, மத்திய சர்க்காரிலிருந்து உதவி கேட்டோம். அவர்களும் மனமுவந்து ஒரு கோடி ரூபாய் அளவில் 30 'ட்ரையர்', உலர்த்தும் ஆலைகளை நிர்மானம் செய்தார்கள். துணைத் தலைவர் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும். பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போது, அரிசி தரம் கெட்டுப் போனதற்கு மத்திய சர்க்கார் தான் காரணம் என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லுகிறேன். இந்த மாதத்தில் பாருங்கள், உங்களுக்கு நல்ல அரிசி யாகக் கிடைக்கும். இதை யெல்லாம் சபையில் சொல்ல வேண்டாம் என்றிருந்தேன். ஆனால் விளக்கம் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால் இதை யெல்லாம் சொல்லுகிறேன். அக்டோபர் மாதத்திற்குப் பிறகு பெரும் மழை பெய்தது. அதோடு புயலும் சேர்ந்து கொண்டு அடித்தது. தஞ்சாவூர் நெல் அறுவடை ஆகி, களத்து மேட்டிலிருந்தே பல்வேறு மாவட்டங்களுக்கும், இரண்டு லட்சம் டன் அளவுக்கு உணவு தானியங்கள் எடுத்துச் செல்லப்பட

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

வேண்டிய பேராபத்து இருந்தது. வெயில் கிடையாது. அந்தப் பெரிய காரியத்தில் ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுத்து உலர்த்தும் ஆலைகள் வைக்கப்பட்டன. இங்கே உள்ள உறுப்பினர் ஊரில் கூட கொடவாசலில் கூட, ஒரு ஆலை இருக்கிறது. 30 ட்ரையர்களை, உலர்த்தும் ஆலைகளை அமைத்தார்கள். ஆனால் அவற்றில் மத்திய சர்க்காரைக் குறை சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. ஆறு ஆலைகளுக்கூட சரியாக வேலை செய்யவில்லை. ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்தும் இந்த நிலை. ஆகவே, நெல்லை உலர்த்த முடியாமல், அவசரம் அவசரமாக கலெக்டர் பலத்த கஷ்டத்தின் பேரில் லாரிகளை வைத்து, நாள் புரா வேலை செய்து, 24 மணி நேரமும் வேலை செய்து, குமரி மாவட்டம், கோயம்புத்தூர், இன்னும் மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டிய திர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதனால், தரமான அரிசி கிடைக்கவில்லை, கொடுக்கவில்லை. இந்த நிலை குறுவையைப் பொறுத்த வரையில் வழக்கமாக ஏற்படுவதுண்டு. அதோடு கூட கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அரிசி ஆலைக்காரர்கள், 20 வருஷ காலமாக காங்கிரஸ் காரர்களுடைய வளர்ப்புப் பண்ணையில் வளர்ந்த சொசுக்காரர்கள் இன்னும் மாறவில்லை. ஆகவே, துரிதமாக, நல்ல முறையில் அரிசி அரைக்க கூட்டுறவுத் துறையில் நவீன, புதுமையான ஆலைகளை நிறுவத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. இந்தத் தடவை தஞ்சாவூரிலிருந்து வந்த அரிசி கெட்டதற்கு அதுதான் காரணம். மழையில் நனைந்து, பிழிகிற நெல்லை லாரிகளில் எடுத்துக் கொண்டு போக வேண்டிய திர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்தும் பயன் இல்லாமல் போயிருக்கிறது என்பதைத்தான் சொல்ல விரும்பினேன். ஐந்தாறு இடங்களில்தான் உலர்த்திய அளவுக்குச் செய்ய முடிந்தது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, தரமான அரிசியைத் தருவதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி கூறினதற்கு நான் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். குற்றம் யார் பக்கத்தில் இருந்தாலும், யார் இதை விநியோகம் செய்கிறார்களோ அவர்கள் மீதுதான் மக்கள் குற்றம் சொல்லுவார்கள். சாதாரணமாக, இந்தத் தரமான அரிசி கிடைப்பதிலே கஷ்டங்கள், சங்கடங்கள் உண்டு என்பதை உணர்கிறேன். ஆனால், அப்படி முனைந்த நெல்லை அதிகாரிகள் விநியோகத்திற்கு விடாமல், அதை அவர்கள் எடுத்து அப்புறப்படுத்தி இருக்கலாம். அதைச் செய்யாமல், அதையும் விநியோகம் செய்த காரணத்தால் போராட்டம் நடந்தது. ஆனால் கட்சிக்குத் தோழமைக் கட்சியாக இருக்கும் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி உறுப்பினர் அங்கு போராட்டம் நடத்தினார்கள். இதற்கெல்லாம் காரண காரியத்தைப்பற்றி விளக்குவதற்கில்லை. இம் மாதிரியான பல கஷ்டங்களும் சிக்கல்களும் இருக்கின்றன. உணவு விஷயத்தில் இருக்கின்ற தகராறுகளை அப்புறப்படுத்த வேண்டுமானால், இந்த அரசாங்கம் இந்த உணவு

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1968 பிப்ரவரி 17]

விஷயத்தில் கண்ணுங் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும். ஏதோ உயர் மட்டத்தில் பெரிய அதிகாரிகள் நல்ல எண்ணத்தோடு இருந்தாலும், எங்கள் மாவட்டத்தில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன.

குறிப்பாக, எங்கள் பகுதியில் இருக்கும் கஷ்டங்களை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பல இடங்களில் செக் போஸ்ட்கள் அமைக்கப்பட்டு பலருக்கும் கஷ்டமாக இருந்து கொண்டே இருக்கின்றன. வயலிலிருந்து நெல்லை அறுவடை செய்து களத்திற்குக் கொண்டு போவதற்குக் கூட, பர்மிட் வாங்கக்கூடிய நிலை ஒரே மாவட்டத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், எங்கள் மாவட்டத்தில் இயற்கைக் கோளாறின் காரணமாக விளைவு அதிகமாக இல்லை. அங்கு பம்பு செய்து, தண்ணீரை இறைப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து தருவதாக அமைச்சர்களும் இன்ஜினியர்களும் எங்களுக்கு வாக்குறுதி தந்தார்கள். ஆனால், அந்த வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று நான் கெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நீர்த் தேக்கங்களிலிருந்து தண்ணீரைப் பம்பு செய்து கொடுத்து பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது. முன்பிருந்த அரசாங்கம். அந்த முறைகளை யெல்லாம் இந்த அரசாங்கமும் கடைப் பிடித்திருக்கலாம். பாசன வசதி இல்லாமல் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் உள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுத்திருப்பார்களானால் அந்தப் பகுதியில் பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டிருக்காது, அங்குள்ள மக்கள் இன்று சுபீட்சமாக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்பதை இந்த உணவுப் பங்கீடு முறையில் நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், இந்த அரசாங்கம் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டுவதிலே பட்சபாதமாய் நடக்கிறது என்பதை நான் கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டவாக இருக்கிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் கூட்டம் போட்டால், ஒலிபெருக்கிக்கான லைசன்ஸ் இரவு 9-30 மணி வரையில்தான் தரப்படுகிறது, எங்கள் ஜில்லாவில். ஆனால், ஆளுங்கட்சியினர் கூட்டம் போட லைசன்ஸ் கேட்டால், இரவு 12, 12½ மணி வரையில்கூட ஒலிபெருக்கி வைத்துக் கொள்ள அனுமதி கொடுக்க அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் தயங்குவதில்லை. இந்தச் சின்ன விஷயத்தைக்கூட இந்த சட்டசபையில் சொல்ல வேண்டிய நிலைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே என்று நான் வேதனைப்படுகிறேன். எங்கள் பகுதியில் உள்ள கருங்கல் என்னும் ஊரில் நடந்த நிகழ்ச்சியைத்தான் நான் இதற்கு ஆதாரமாகக் கூறுவதற்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நான் பேசிக் கொண்டிருந்த அந்தக் கூட்டத்தில் இரவு 9-30 மணி ஆனதும் ஒலிபெருக்கியை உடனடியாக நிறுத்தி விட்டோம். ஆனால், அடுத்த பகுதியில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினால் கூட்டப்பட்ட கூட்டம் ஒன்று நடந்து கொண்டு இருந்தது. அந்த இடத்தில் இரவு 12½ மணிவரை கூட்டம் கூடுவதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

பெற்றிருந்தது. இம்மாதிரி சில்லரை விஷயங்களில் அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

எங்களுக்குச் சட்டசபை உறுப்பினர்களானாலும் சரி, அரசியல் கட்சி ஊழியர்களானாலும் சரி தகுந்த பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதில்லாமல் இம்மாதிரியான நிலையில் விட்டுவிட்டால், மக்கள் கையிலேயே இந்தச் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் விட்டுவிட்டால், அது நல்ல முறையாக இருக்காது, வன்முறைச் செயல்கள் அதிகமாக வந்துவிடும் என்று பணிவோடு சுட்டிக்காட்டிக் கொண்டு, எனக்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்த தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து உரையை முடிக்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசலாம்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் க்ளாரிபி கேஷன். தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் சற்றறமுன் பேசிய எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களும், என்னை காங்கிரஸ் மெம்பர்களும், துலுக்கப்பட்டி விவகாரத்தைத் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே நான் கைது செய்யப்பட்டு, அது சம்பந்தமாக கோர்ட்டில் வழக்கு தொடரப்பட்டு, பிறகு அது வாபஸ் பெறப்பட்டதை எதோ சட்டத்திற்குப் புறம்பான நிகழ்ச்சியாகக் கருதிக்கொண்டு, எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் காட்டப்பட்ட சலுகையாகப் பேசிக்கொண்டிருப்பது எனக்கு உள்ளபடியே வேதனையைத் தருகிறது.

தொழிற்சங்க விவகாரங்களில் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் கைது செய்யப்படுவதும், பிறகு சமரசம் ஏற்படும்போது கைது செய்யப்பட்டவர்கள் விடுதலை செய்யப்படவேண்டும் என்ற நிபந்தனையோடு பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பிப்பதும், தொழிற் தகராறுகள் ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து, காங்கிரஸ் ஆட்சி நடக்கும்போதுகூட, பல நிகழ்ச்சிகள் இம்மாதிரி நடந்து வருகின்றன. கம்யூனிஸ்டு தலைவர்கள் மட்டுமல்ல; ஐ.என்.டி.யு.ஸி. தலைவர்களும் இப்படிக் கைது செய்யப்பட்டு, வழக்கு போடப்பட்டு, நீதிமன்றத்தில் இரண்டு, மூன்று விசாரணைகள் நடத்திய பிறகு, சில வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இது புதுமை அல்ல. எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் செய்யப்பட்ட சலுகை அல்ல.

அத்துடன், துலுக்கப்பட்டி தொழிற்சாலையில் எந்தவிதமான விவகாரமும் இல்லை. எங்களுடைய போராட்டத்தில் கோரிக்கைகள் முழுவதும் நிறைவேறி, முதலாளிகளும் தொழிலாளிகளும் சமரச நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[1968 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தாங்கள் சொல்வது தன்னிலை விளக்கமாக (persona! explanation) இருக்கிறது. தன்னிலை விளக்கம் (personal explanation)) என்றால், தங்களைப்பற்றி மட்டும் பேச வேண்டும், மற்ற காரியங்களை அதில் கொண்டுவரக் கூடாது.

THIRU K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, when a Member from the Congress Party has alleged something, it is for the Government to reply and not for any Member to take up the cause of the Government and explain. Let the Government give the explanation as to why they have withdrawn the case. A member should not take the cudgels and argue for the Government.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்காகத்தான் நான் விளக்கச் சொல்லிவிடுகிறேன். (point of personal explanation) என்றால், எந்த உறுப்பினரைப் பற்றியாவது நீங்கள் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ குறிப்பிட்டால், அந்த உறுப்பினர் தன்னிலை விளக்கம் (personal explanation) அளிப்பதாகச் சொல்லி விளக்கிவிடலாம். அதன்படி திரு. சீனிவாசன் தன்னிலை விளக்கம் சொல்லலாம். ஆனால், மற்றவர் பேசியதற்கு மறுப்புச் சொல்லுகிறீர்கள். clarification கேட்கவில்லை. தன்னிலை விளக்கம் தங்களைப்பற்றி மட்டும் இருக்கவேண்டும். தங்களைப்பற்றி மட்டும் பேசி முடித்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தொழிற்சங்க விவகாரத்தில் எந்தவிதமான தகராறும் இல்லை. அந்த விவகாரத்தை மீண்டும் மீண்டும் இங்கே இழுத்து என்னுடைய பெயரைக் களங்கப்படுத்தும் முறையில், தங்களுடைய கட்சியின் விளம்பரத்திற்கான முயற்சியில் தொடர்ந்து மற்றவர்கள் ஈடுபட வேண்டாம். அந்த இடத்தில் ஒருவிதமாகச் சமரசம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்திற்கு நீங்கலாகவோ, புறம்பாகவோ எந்தவிதமான சலுகையும் எனக்குக் காட்டப்படவில்லை என்பதை நான் தெரிவிக்க என்னுடைய சொந்த முறையில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : A member may, with the permission of the Speaker make a personal explanation. But in this case no debatable matter may be brought forward, and no debate shall arise.

தன்னிலை விளக்கம் தங்களைப்பற்றி மட்டும் இருக்கவேண்டும். அவ்வாறு தாங்கள் பேசி முடித்துக் கொண்டீர்கள்.

இப்பொழுது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசலாம். அவருக்கு 15 நிமிடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

DR. H. V. HANDE : Hon. Speaker, Sir, I wish to offer a few remarks on this first supplementary budget. My only request to the Members of the Treasury Bench is to take what I say in the right spirit and I have absolutely no doubt that they will take it in the right spirit. I wish particularly to refer briefly and pointedly

1968 பிப்ரவரி 17] [Dr. H. V. Hande]

to ten reasons to show why one-rupee-a-measure scheme is full of hazards. I was prompted to say this after my respected Friend and the Minister for Public Works remarks day before yesterday on Mr. D. S. Audimoolam's speech. On page 4 of the speech presenting the First Supplementary Estimates delivered by the Hon. Leader of the House on behalf of the Chief Minister, it is clearly stated :

The House will recall that one of the important beneficial measures implemented by the present Government is the supply of rice at rupee-one-a-measure in the statutory rationed areas of Madras, its belt areas and Coimbatore. A provision of Rs. 5 crores was made towards the cost of subsidy under the capital head . . .

Now we should understand the background of the problem with which this present Ministry is seized. The first point that I would like every hon. Member in this House to appreciate is that it is a very, very hazardous and difficult task to supply food properly, to collect food properly, to store food properly and to distribute it properly. If only my hon. Friends sitting on my right side would recollect the difficult situation which the previous Government encountered especially in the year 1965, when they had to change horses in the midstream, and the erstwhile Food Minister, my hon. revered friend, Mr. Manradia had to be shifted to another portfolio and Mr. Ramiah had to be brought in—they would understand the problem faced by this Government. I know the great difficulties and problems faced by them and it is a difficult task. Now, I must clearly state that it is being looked after very, very, ably by the present Food Minister and I do not say this by way of a random compliment but I say this in all seriousness and with all authority. Therefore, whatever I say in this context should be taken in the right spirit. At the same time, I must say that they should not fall into the trap or into the quick-sand. One-rupee-a-measure-rice scheme is just like quick-sand and they should not be lost in that quick-sand. It is a very dangerous thing to implement it throughout the State. Now, they have introduced it in two cities, Madras City and Coimbatore but that would cost the exchequer about Rs. 5 crores. So, my point is that this 'one-rupee-a-measure' rice scheme is full of risks. The motive of the Government is above board and it is unquestionable because they have come forward with this measure for a very good purpose, viz., to give cheap food to the poor people. We, in the Swantantra Party, are always for increased productivity and for greater benefits to the people. But I want to know, whether the purpose for which this scheme has been introduced, viz., the supply of cheap rice to the poor, has been fulfilled and whether the remedial measures that they are offering is correct or not. That is the only question. It is not a question of who is right and who is wrong but the question is what is right. Though the intention of the Government is above board, the method adopted by them is not scientific. The presumption that this scheme is good for the poor people is not

[Dr. H. V. Hande] [1968 பிப்ரவரி 17]

correct because it does not give an opportunity to the Government to introduce other beneficial measures for the poor people. Also what is given with one hand is taken away by the other hand. I mean the levy of increased sales-tax. It is only a transfer of burden from one particular commodity to another commodity. The fact is that the sales-tax has been increased by half a per cent to augment the resources of the exchequer and so what is gained by way of the cheap rice scheme, is not fully appreciated by the poor man. Now I shall explain it in detail. I have calculated that a sum of Rs. 8 is the net profit that a family of four or five persons would get under this scheme and a sum of Rs. 3-1/2 or 4 would be the amount he would lose by way of extra sales-tax. This is the first point. The second point is that we are not against rice becoming cheap. We would like cheap rice being given to the people and the production also being increased. There is no use in the Madras Government complaining against the Central Government and the Central Government begging for food from foreign countries. Unfortunately our misfortune is that for the last 20 years, we have not been able to get out of this quagmire. As I have already stated, we are not against rice becoming cheap. We are only worried that the method by which this is going to be made, is a costly enterprise. Ultimately the whole burden is going to be thrown on the common man. The third point is that as I have already stated, what is gained in this scheme is lost in increased sales-tax. In this particular context, I want to point out that the amount that we are getting from out of the Income-tax collected by the Central Government is not elastic. The amount that we get by way of sales-tax, agricultural income-tax and land revenue is only Rs. 75 crores. This is the only elastic revenue that the State Government can get through their efforts. Out of these Rs. 75 crores we are spending Rs. 5 crores on the cheap rice scheme alone. This aspect of the matter has to be examined by the Government.

The fourth point is that this subsidy scheme has been tried in Ceylon and it has been found to be a thorough failure. They have found it very difficult to make good the extra amount that they have spent by way of subsidy. So, I would like the Hon. Minister for Food to find out the facts and approach the matter in a scientific manner. Of course, I would only be too happy if we can implement the scheme without affecting the potential resources of the State for development projects.

The fifth point is with regard to the Central sanction. The Congress Party has stated that the D.M.K. Government is blaming the Centre for everything. The State Government say that the Centre should have given them more money.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: நான் நண்பர் அவர்களுக்கு ஒன்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நண்பர் சிலோனில் அரிசி கொடுக்கும் சமாசாரம் பற்றிச் சொன்னார்கள். சமீபத்தில் சிலோன் அரசில் இருக்கிற ஓர் அமைச்சருடன் நான் இது பற்றி விவாதிக்க நேர்ந்தது.

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

“ சிலோன் அரசாங்கத்தின் மொத்த வருமானம் 280 கோடி ரூபாய். அந்த 280 கோடி ரூபாயிலே 80 கோடி ரூபாய் சப்ஸிடியாக அரிசிக்காகச் செலவு செய்கிறார்கள். மீதி உள்ள 200 கோடி ரூபாயை பாதுகாப்பு, நிர்வாகம் போன்ற மற்ற காரியங்களுக்குச் செலவிடுகிறார்கள். முதலில் படி அரிசித் திட்டம் மாதிரி ஆரம்பித்து, பின்னர் எல்லோருக்கும் வாரத்திற்கு ஒரு நாள் இலவசமாக அரிசி கொடுக்கும் திட்டம் இருக்கிறது. 280 கோடி ரூபாயிலே 80 கோடி ரூபாய் இதற்காகச் செலவிடப்படுகிறது. இருந்தாலும் எங்களுடைய அரசாங்கம் நன்றாக நடக்கிறது ” என்று சிலோன் அமைச்சர் எனனிடம் தெரிவித்தார்.

DR. H. V. HANDE : I am very glad to hear the explanation of the Hon. Minister. He might have met a number of Members belonging to the Treasury Benches there and they might have said so. But I met a member belonging to the Opposition and he told me that the initial subsidy of Rs. 20 crores has gone up to Rs. 80 crores. I shudder to think, to what dangerous length it would go if the subsidy is granted on such a large scale here. That is only an economic point. Now, the question raised is that the Central sanction for it should have been obtained earlier. My view is that we should have fought it out with the Central Government and got their sanction earlier. Now the Central Government are saying that we have done it without consulting them. We should have explained the whole position to the Central Government earlier. For instance, yesterday I was happy to hear our Hon. Minister for Agriculture saying that he, by his persuasive methods, was able to get 5-lakh tonnes of fertilizers from the Central Government. That is really a creditable thing which the previous Government did not do. Let us not get hurt about it; let us not get lost in arguments. (Interruption). It is not accusing, it is only a question of creating a friendly atmosphere. Our present Agriculture Minister was able to achieve substantially by his persuasive methods and also by pointing out that he can also do some good things to the State. In the same way our Government could have explained the facts to the Centre and told them that we will be able to subsidise rice and make it cheap, instead of asking for a subsidy after the scheme became a *fait accompli*. We could have taken our Friends Mr. P. G. Karuthiruman and Mr. K. Vinayakam with us and fought for it with Mr. Jagjivan Ram or the Union Finance Minister. We can join together and retrieve the position. My opinion is scientific and fundamental. My personal view is that we should have got the sanction of the Centre beforehand. Then there would have been greater chances of compliance with our request.

If the scheme is to be extended to all the areas of the State where the family card system or statutory rationing is in vogue, eight lakh tonnes of rice are required and a huge amount will have to be paid by way of subsidy and what will be the fate of our finances? The Hon. Minister for Food pointed out the example of Ceylon where the subsidy for rice has gone up to Rs. 80 crores.

[Dr. H. V. Hande] [1968 பிப்ரவரி 17]

With our meagre resources, can we afford Rs. 20 crores and 30 crores? Persons who are against this one-rupee-a-measure scheme will say that there are thousands of labourers in other areas and that the scheme should be extended to those areas, that the Ministry is making a differentiation, and thus whip up passions. There is no differentiation. The scheme was started only as an experimental measure. That is not our method. Our Leader Rajaji has given us clear instructions, and he has shown by personal example, that we should give advice even though it may be unpalatable. Let us not fall into the trap of those who want the extension of the scheme to the whole State. The D.M.K. will see through the game and we also will see through it. Could we not have got better yield if we had invested this five crores and more on agriculture? That is the next question which we have to address ourselves to. I feel that the shift could have been to agriculture. We have to divert as much resources as possible to agriculture. Mr. D. S. Authimoolam and Mr. Karuthiruman will support this. What about the thousands of agricultural labourers? The teachers felt very much as their children were not given free education when the children of somebody else were given free education. We have to satisfy agricultural labourers also who are directly responsible for production of food. The same amount could have been invested on teachers, schools and colleges.

The next point is the most important point and I want the Food Minister to consider it carefully. Several shop-keepers are torturing the poor people. Out of this five crores of rupees, nearly two to two and a half crores goes—I do not know in what mysterious way—to the shop-keepers over whom this Government is trying to exercise control. I know what type of people they are and what type of allegiance they owe to this Government. Some people purposely want to sabotage the scheme. When this was pointed out to the Minister for Public Works, he was good enough to say that he will take action. Several Secretaries of the D.M.K. Party themselves and neutral people give us this information. With tremendous sacrifice, the sum of five crores is allotted. This should go to the consumer. Rice bags are going out mysteriously. One such place is in 60, V. V. Koil Street. It is in the ex-Deputy Mayor's constituency. As I was coming yesterday, a friend of mine gave me the information. We have to bring all this information to the notice of the Ministry. Bags of rice are going out mysteriously. The shop-keepers ask the customers to come on Friday or Saturday. When the poor people go to the shop for the 11th time on Saturday evening, the shop-keeper says '*stock innum varavillai*'. (ஸ்டாக் இன்னும் வரவில்லை). The consumer loses the week's ration. That should be very, very carefully observed. We must see that the profit does not go to the middleman, who is already making profit.

There are those who raise slogans "Where is the one-rupee-a-measure scheme in Madurai, Tirunelveli and Tiruchirappalli?" Here is a group of people belonging to a particular party who want

1968 டிப்ரவரி 17] [Dr. H. V. Hande]

one-rupee-a-measure scheme. Here is the Swatantra Party saying 'don't give'. Government may think like that. Even at the risk of becoming unpopular, I say that economic measures must be properly considered.

I sincerely hope that the Ministry will give due consideration to the important points I have made. I have made them without any malice or bitterness and with the only purpose of seeing that the meagre 75 crores that we are collecting from the people from Sales Tax, Agricultural Income-tax and land revenue is spent in a very good manner on development projects, for projects whose execution will bring in more revenue. There are more things I have to say, but I reserve them for the budget discussion.

I hope that the Food Minister will, within his remaining period of four years, be able to do substantial good to the poor people of Madras. With these words, I wind up my speech.

*திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : தலைவர் அவர்களே, 1967-68 ஆம் ஆண்டு முதல் துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், சிறு பாசனத் திட்டங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சங்கள் என்றாலும், தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய சிறு நிலம் படைத்த விவசாயிகளுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுப்பதற்கும், மின்சாரக் கடன் கொடுப்பதற்கும் இன்றையதினம் பல கஷ்டங்கள் இருந்து வருகின்றன. யாருக்கு உதவி தேவைப்படுகிறதோ அவர்களுக்கு உதவி கிடைக்கவில்லை. யார் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்களோ அவர்களுக்கு உதவி கிடைக்கவில்லை. இந்த நிதி ஒதுக்கல் மூலமாக சிறு நிலம் படைத்த விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கடன், மின்சார இணைப்பு கொடுக்க இந்த சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழகத்தில் கடந்த பருவ மழையின் காரணமாக சிறு நில விவசாயிகளின் நிலம் வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பெய்த பெரு மழையின் காரணமாக சிறு நிலக்காரர்கள் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வரிவஜா செய்வதோடு கூட, அடுத்த சாகுபடிக்கு வேண்டிய வசதிகளை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் இன்றையதினம் பலவிடங்களில் மின்சார பல்புகள் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் திண்டுக்கல் நகரத்தில் பல லட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் வாழக்கூடிய நகரத்தில் ஆயிரம் பல்புகளுக்கு மேல் இல்லை. மின்சார போர்டிடம் கேட்டால் ஸ்டாக் இல்லை என்கிறார்கள். இந்த நிலையை நீக்கவேண்டுமாறு தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி]

[1968 சிப்ரவரி 17]

தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள சிறு நிலக்காரர்களுக்கு பம்பு செட்டுகள் வைப்பதற்கு கடன்கள் கிடைப்பது இல்லை. பவர் டிரில்லர்களை உபயோகப்படுத்தி, சிறு நிலக்காரர்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒவ்வொரு பம்பு செட்டு விதம் அமைத்துக் கொடுத்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கும் வழி செய்யவேண்டுமென்ற முறையில் அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திலே பல கிராமங்களிலே மின்சார இணைப்பு இல்லாமல் விவசாயிகள் விவசாயத்திற்காக தண்ணீர் கிடைக்காமல் மிகவும் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்காவிலே கச்சளம் கிராமத்தில் ஒரு விவசாயி தனது சொந்தச் செலவிலே பம்பு செட் அமைத்துங்கூட--ஒரு போஸ்ட்டுக்குப் பக்கத்திலேதான் இருக்கிறது, அப்படியிருந்தாங்கூட, இன்னும் மின்சார இலாகா மின்சார இணைப்பு கொடுக்காமல் இருப்பதால் அந்த விவசாயியே ஒரு ஆரில் பம்பு செட் போட்டு விவசாயத்தை நடத்தி வருகிறார். அதேபோல திருவாரூருக்குப் பக்கத்திலே கீழப்படுகை என்ற இடத்திலே ஒரு விவசாயிக்கு மின்சார இணைப்புக் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார். இப்படிப்பட்ட நிலையைப் போக்கி மின்சார இணைப்பு கொடுப்பதற்கும் சிறுநிலக்காரர்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசு பதவி ஏற்ற பிறகு தஞ்சை மாவட்டத்திலே பல சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த ஆட்சி தவறுகளுக்கு இடம் அளிக்காது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆட்சியிலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுடைய தவறுகளினால், தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற பெரிய நிலப் பிரபுக்கள் செய்கின்ற தவறுகளினால் தஞ்சை மாவட்டத்திலே பரபரப்பான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகக் கூறுகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திலே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலப் பிரபுக்கள் ஒரு சிலர் ஆட்சிக்கு கெட்ட பெயர் வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தினால் சர்க்கார் கொள்முதலை மூடக்கம் செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தினால், விவசாயத் தொழிலாளர்கள்மீது துவேஷத்தை ஏற்படுத்துகின்ற முறையிலே ஒப்பந்தத்தை மீறுகிறார்கள். வலிவலம் எஸ்டேட்டில் ஏழு கிராமங்கள் ஒருவருக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றன. ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள், நாங்கள் நிலச் சீர்திருத்தம் செய்துவிட்டோம், நிலத்திற்கு 30 ஏக்கரா என்று உச்சவரம்பு கட்டிவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். வலிவலம் எஸ்டேட்டில் அதனுடைய சொந்தக்காரர் நான்தான் ஏழு கிராமங்களுக்கும் சொந்தக்காரன், என்னுடைய ஏஜெண்ட்தான்

1968 பிப்ரவரி 17]

[திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி]

வருகிறார் என்றெல்லாம் சொல்கிறார். நமச்சிவாயபுரம் என்கின்ற கிராமத்திலே 30 வேலி நிலத்தை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அறுவடை வேலை கொடுக்காமல் அந்த நிலம் எல்லாம் அறுக்காமல் வீணாகவே இருக்கின்றன. விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பழி வாங்கவேண்டுமென்பதற்காக வெளியூர்காரிலிருந்து ஆட்களை வைத்து அறுவடை வேலை செய்துகொண்டு தஞ்சை மாவட்டத்திலே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படி அவர்கள் செய்துவிட்டு விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்கிறார்கள், அக்கிராமம் செய்கிறார்கள். என்ற சூற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறார்கள். இதில் சர்க்கார் தலையிட்டு தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைக்கக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் பல மாவட்டங்களில் புன்செய் பிரதேசத்தில் உள்ள கிராமங்களில் பயிர்கள் மழையின்மையால் காய்ந்து விட்டன. ஆகவே அங்கே மலிவு தானியக் கடைகள் வைத்து உணவு கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் வகையில், பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தையும், நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவண்ணம் இருப்பதற்கு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதைக் கடுக்கும் சட்டத்தையும்—இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் வருகிற எப்ரல் மாதத்தோடு காலாவதியாகின்றன—மீண்டும் மூன்று வருடங்களுக்கு நீட்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் மின்சார வாரியத்தின் தலைவராக இருக்கக்கூடியவர் மேல் ஊழல் புகார்கள் வந்ததைப்பற்றி சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத்திலே முதலமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் துணை நிதிக்கோரிக்கையின் மீது மட்டும் பேசவேண்டும், இப்போது நடைபெறுவது பொது நிதி விவாதம் அல்ல, ஆளுநர் பேருரையும் அல்ல. ஆளுநர் பேருரையில் பேசும்போது இதைப் பற்றி பேசலாம். இப்பொழுது துணை நிதிக்கோரிக்கையிலே அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைப் பற்றித்தான் பேச வேண்டும் என்று 160-வது விதியிலே இருக்கிறது. பட்ஜெட் பற்றிப் பேசும் போது விரிவாகப் பேசலாம். ஆளுநர் பேருரையின்போது பேசலாம். இதிலே பேசும்பொழுது துணை நிதிக்கோரிக்கையைப் பற்றி மட்டும்தான் பேச வேண்டும். காலம் குறைவாக இருப்பதால்தான் சொல்கிறேன்.

திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் துணை மானியத்தின் மீது இன்னும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின் கீழ் சர்க்காரால் பஞ்சாயத்துகளுக்குப் பல புறம்போக்குகள் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட புறம்போக்குகள்

[திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி]

[1968 பிப்ரவரி 17]

எல்லாம் தனியார்களிடம் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்துகளிடம் கொடுக்கப்பட்ட புறம்போக்குகள் தனியார்களிடம் இருப்பதற்கு சில சட்டச் சிக்கல்கள்தான் காரணம். அப்படிப்பட்ட சட்டச் சிக்கல்களை நீக்கி நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்தால் உணவு உற்பத்திக்கு உதவும்; ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் மேஜர் பஞ்சாயத்து, முனிசிபாலிடி இவற்றில் இருக்கக்கூடிய நிலம் உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின் கீழ் வந்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். ஆகவே சட்டச் சிக்கல்களை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்துக்குத் தேவையில்லாமல் இருக்கக்கூடிய புறம்போக்கு நிலங்களில் பல வருஷங்களாக ஏழைகள் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அவர்களை அங்கேயிருந்து வெளியேற்றாமல் இருப்பதற்கு சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரெவின்யூ புறம்போக்குகளிலே இருக்கக்கூடிய மரங்கள், லட்சக் கணக்கான மரங்கள் இருக்கின்றன, கோடிக்கணக்கான வருமானம் வரக்கூடிய மரங்கள் இருக்கின்றன. அதன் மூலம் வரக்கூடிய வருமானம் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அளவிலே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் குறைந்த வருமானம் உள்ள பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அவற்றைக் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு அது ஏதுவாக இருக்கும். ஆகவே அதையும் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் பல பகுதிகளிலே மின்சார இணைப்புப் பாசனம் கிடைக்கவேண்டியிருக்கிறது. வேதாரண்யம் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய புன்செய் பகுதிகளுக்கெல்லாம் அது கிடைத்தால் சாகுபடிக்கு ஏதுவாக இருக்கும். இறைவைப் பாசனம் கிடைப்பதற்கு துரித நடவடிக்கை எடுத்தால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். புன்செய் பயிர்கள் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. புகையிலை சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. பணப் பயிர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே இறைவைப் பாசன வசதி செய்துகொடுத்தால் வேதாரண்யப் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு அது உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான ஆர்வத்தையும் ஊக்கத்தையும் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே நல்ல நடவடிக்கையாக இருக்கும். ஆகவே அந்தப் பிரதேசத்திற்கு மின்சார பம்பு செட்டு ஏற்படுத்திக் கொடுத்து இறைவைப் பாசனத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, 1967-68-ம் ஆண்டு முதல் துணை மதிப்பீடுகளைப்பற்றி என் கட்சியின் சார்பில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏற்கனவே,

1968 பிப்ரவரி 17]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

எங்களுடைய கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் மிக அழகாகவும், விரிவாகவும் பேசிவிட்டார்கள். துணை மதிப்பீடுகள் 41 கோடி ரூபாய்க்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுமார் 20 ஆண்டு களுக்கு முன்னால் ஆந்திரா உட்பட சென்னை மாநிலத்தின் வரவு-செலவுத் திட்டமே 45 கோடி ரூபாய்தான். அந்த அளவுக்கு தற்போது துணை மதிப்பீடு வந்திருக்கிறது என்றால் இதற்குக் காரணம் இதுவரை போட்ட திட்டங்கள், இதுவரை நடந்த அரசாங்கம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இருந்தாலும் கூட விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைத்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர் திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். நோட்டு அடிக்கும்படியான காரியத்தை நம்மிடத்திலே விட்டு விட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நோட்டு அடிக்கும் அதிகாரத்தைக் கொடுத்து விட்டால் மட்டும் பிரச்சனை தீர்ந்து விட முடியாது. மக்கள் உழைக்க வேண்டும். உற்பத்தி பெருக வேண்டும். உருபவர்களுக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய அளவு ஊதியம் கிடைக்கவேண்டும். வெறும் நோட்டை மட்டும் அடித்து விட்டோமானால், அது எப்படி இருக்கும் என்றால் இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின்போது ஜெர்மனியிலே பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் கொடுத்தால்தான் ஒரு கோப்பை காப்பி குடிக்க முடியும் என்று இருந்த நிலைமைக்குச் சென்று விடும். தவறுகள் நடக்கும் போது அவை காங்கிரஸ் கட்சியினுடனான ஏற்பாட்டை என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் நன்மைகள் ஏற்படும்போது காங்கிரஸ் கட்சியின் திட்டங்களினால் ஏற்பட்டன என்பதை ஒத்துக் கொள்வதில்லை. (இச் சமயத்தில் திரு. எஸ். ராமச்சந்திரன் அவர்கள் விளக்கம் கோர எழுந்தார். பேசுகின்ற உறுப்பினர் குறுக்கிட்டுக்கு இணங்கவில்லை.) நோட்டு அடிப்பதெல்லாம் மத்திய சர்க்கார் பொறுப்பில் இருக்கிறது என்று எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்காரைப்பற்றியே கூறிக் கொண்டிருப்பதால் எந்தக் காரியமும் நடைபெற முடியாது என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற உங்களுக்கு மக்களுக்கு வேண்டிய திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது. நாங்கள் பொது மக்களிடம் சென்றோம். பொதுமக்கள் எங்களை வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். மகிழ்ச்சியுடன் எதிர்க் கட்சியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். (குறுக்கீடு.) ஆம், பூரண மகிழ்ச்சியுடன் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். நீங்கள் பொதுமக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிச்சயமாக நிறைவேற்றுவீர்கள் என்ற நம்பிக்கையும் எங்களுக்கு இருக்கிறது. மூன்று படி அரிசியை நிச்சயமாகப் போடுவீர்கள், ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை இன்னும் இரண்டு, மூன்று மாதங்களில் மாகாணம் பூராவும் விஸ்தரிப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. வாய்மையே வெல்லும் என்று போட்டவர்கள் நீங்கள். ஆகவே, வாய்மையைக் காப்பாற்றுவீர்கள் என்பதிலே எங்களுக்குச் சந்தேகம் இல்லை. (திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் உட்கார்ந்தபடியே குறிக்கீடு.) வாய்ப்பேச்சு வெல்லும், காரியத்தில் அல்ல என்று கூறுகிறார்கள். கட்சி

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 பிப்ரவரி 17]

நோக்குடன் விவாதத்தில் பேசுவதால் பிரச்சனை தீராது. மக்களுடைய எதிர்கால வாழ்வு எப்படி இருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று பார்க்கும்போது, துணை மதிப்பீட்டின் தொகையை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, வரும்படியான பட்ஜெட்டில் எத்தனை கோடி ரூபாய்க்குத் துண்டு விழுமோ அது ஆண்டுவனுக்குத்தான் தெரியும். நிதியமைச்சருக்கு ஓரளவு தெரியலாம், நிதிக் காரியதரிசிக்கு ஓரளவு தெரியலாம். பல கோடி ரூபாய்க்கு துண்டு விழுமென்று குசகமாகத் தெரிகிறது. (மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : துண்டை விழாமல் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.) பணத்தைப்பற்றி எவ்வளவு மதிப்புக்காட்டுகிறீர்கள் என்பது பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூற்றிலிருந்து புரிகிறது. இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு பொருளாதார சீர்தூலு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஸ்டாச்சடரி ரேஷனை காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் வைத்தார்கள் என்று குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். இப்போதுதான் நீங்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்து விட்டீர்களே, எடுத்து விடுவதுதானே? குற்றத்தைச் சாட்ட காங்கிரஸ் கட்சியும் காங்கிரஸ் அரசாங்கமும். நல்லது ஏற்பட்டால் தங்களுடைய சாதனை என்பார்கள். தஞ்சையிலே விளைவித்த நல்ல இதுவரை வெளியே அனுப்பப்படவில்லையா? இப்போது அதை அனுப்புவதற்கு மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் ராவழைக்கப்படுகிறார். முன்பும் பல லட்சக்கணக்கான டன் அரிசி வெளியே அனுப்பப்பட்டது. இப்போது அதற்கே ஒரு விளம்பரம் செய்து கொள்கிறார்கள். ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தினால் ஐந்து கோடி ரூபாய் அதிகச் செலவாகிறது. போட வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஏழைக் குடியானவரின் தலையிலே கை வைக்கிறீர்களே. உற்பத்தியைப் பெருக்க என்ன வழி என்று பார்க்க வேண்டுமே தவிர, பத்துக்கு வாங்கி எட்டுக்கு விற்பது பெரிய சாதனையா? உற்பத்தி பெருக நல்ல திட்டங்கள் இல்லை. விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவில்லை. ஏதோ ஜகஜீவன்ராம் இவர்களுக்கு பாராட்டு கொடுத்து விட்டார்கள் என்றார்கள். அதே ஜகஜீவன்ராம் 'தமிழ்நாட்டு சர்க்கார் விவசாயிகளுக்குத் துரோகம் செய்கிறது' என்று என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நீங்கள் திரு. ஜகஜீவன்ராமிக்கு விவசாயம் தெரியாது என்று சொல்ல அவர்கள், கருத்திருமனுக்குத்தான் விவசாயம் தெரியாது என்று சொன்னது பத்திரிகையில் வந்ததைப் பார்த்தீர்களா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவரோடு எவ்வளவோ நாட்களாகத் தொடர்பு கொண்டவர்கள் நாங்கள். இப்போது அதிகாரத்தில் இருக்கும்படியான நிலையில் நீங்கள் அவரைப்பற்றி அறிந்திருக்கலாம். கருத்திருமனுக்கு விவசாயம் தெரியாது என்று

1968 பிப்ரவரி 17]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

அவர்கள் சொன்னதற்கு நான் சொன்ன பதிலைப் பார்த்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த விலைக்கு கொள்முதல் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு எப்படிக்கட்டுபடியாகும்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இதிலே எங்களுக்கு இருக்கும் சந்தேகம்—திரு. ஜகஜீவன்ராம் கருத்திருமனுக்கு விவசாயம் தெரியாது என்று சொல்கிறார்; திரு. கருத்திருமன் ஜகஜீவன்ராமுக்கு விவசாயம் தெரியாது என்று சொல்லுகிறார். இதிலே யாருக்கு விவசாயம் தெரியாது என்பது எங்களுக்கு விளங்கவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: தயவு செய்து என்னுடைய பண்ணைக்கு வந்து பார்க்கட்டும்; திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்களுடைய வீட்டுப் பண்ணைக்கும் சென்று பார்க்கட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அப்படியானால் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்களுக்கு விவசாயம் தெரியாது என்பதை நாங்கள் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் மூலமாக ஒப்புக்கொள்ளலாமா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: எனக்குத் தெரிந்த அளவு நிச்சயமாக திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்களுக்கு விவசாயம் தெரியாது என்பதை இந்தச் சட்டசபையில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார். இங்கே இல்லாத ஒருவரைப்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒரு சச்சரவைக் கிளப்பிவிட்டு சபையிலே பேசும்போது அதிலே ஆளும் கட்சியை இடையிலே இழுக்க வேண்டுமா? இது ஒழுங்கானதுதானா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையில் இல்லாதவரைப் பற்றிப் பேசலாம். பேசக்கூடாது என்று விதி இல்லை. குறிப்பிட்டுப் பேசலாம், தவறு இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தமிழக அரசு விவசாயிகளுக்கு துரோகம் செய்கிறது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் சொன்னதாகச் சொன்னார். அதை நாங்கள் நம்பலாமா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: வேண்டுமென்றால் நேரிலே, பேட்டியிலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கொள்முதல் விலையை

திரு. கே. பி. எஸ். மணி: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார். இந்தச் சபையிலே மத்திய அரசிலே உள்ள பொறுப்புள்ள அமைச்சரைப்பற்றி 'ஒன்றும் தெரியாதவர்' என்று சொல்வது அந்த அமைச்சருக்கு, அந்தப் பதவிக்கு இழுக்கு ஏற்படுத்துவதாக அமையாதா? அப்பேர்ப்பட்ட கருத்தை பொறுப்புள்ள அங்கத்தினர் இந்தச் சபையில் கூறுவது தவறல்லவா?

[1968 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மற்றவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அவையில் இல்லாதவர்களைப் பற்றியும் பேசலாம். இந்தப் பேரவையின் உறுப்பினர்களைப்பற்றி குறைவாகப் பேசக்கூடாது என்று விதி இருக்கிறது. ஆனால் மத்திய அமைச்சர் இங்கு உறுப்பினர் அல்ல. ஆகவே, அவரைப்பற்றி இங்கே பேசக் கூடாது என்று விதி இல்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : யாரையும் தவறாக நினைத்துப் பேசவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதி 67-ல்--

‘A member must not use offensive expression about the conduct of proceedings of the Parliament or any State Legislature’ என்றுதான் இருக்கிறது. மத்திய அமைச்சர்களைக் குறை கூறக் கூடாது என்று இல்லை.

பார்லிமென்டில் நடந்ததைப் பற்றி இங்கு குறைவாகப் பேசக் கூடாது. அவ்வளவுதான். அமைச்சர்களைப்பற்றி குறைவாகப் பேசக் கூடாது என்று இதில் இல்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எந்தவிதத்திலும் நான் குறைவாகப் பேசவில்லை. அபிப்பிராயபேதங்களைத்தான் கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஜனாதிபதி அவர்களைப் பற்றியும், கவர்னர் அவர்களைப் பற்றியும் குறைவாகப் பேசக் கூடாது என்றும் இருக்கிறது. மத்திய அமைச்சர்களைப்பற்றி பேசலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மத்திய அரசாங்கம் இப்போதுள்ள விலைவாசிகளை உத்தேசித்து குவின்டால் நெல்லுக்கு ரூபாய் 46-ல் இருந்து ரூபாய் 56 வரை கொடுக்கவேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த விலையைக் கூட தமிழக அரசு கொடுக்க வில்லை. ஏற்கனவே காங்கிரஸ் சர்க்கார் இருந்தபோது கொடுத்து வந்த விலையைத்தான் கொடுத்து வருகிறார்கள். தமிழக சர்க்கார், மத்திய அமைச்சர் அவர்களே அதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் மத்திய அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்ட போது அவர்கள் சொன்னார்கள், மாநில சர்க்கார் எந்த விலையை வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம், அதற்கு நாங்கள் ஒப்புதல் கொடுக்கிறோம் என்று. உங்கள் சர்க்கார் செய்யவில்லை என்றால் விவசாயிகள் சரியாகக் கவனிக்கப்படவில்லை என்ற நிலை தான் என்று சொன்னார்கள். ஆந்திர சர்க்கார் க்வின்டாலுக்கு ரூபாய் 46-ல் இருந்து 60, 70 ரூபாய் வரை கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேற்கு வங்காளத்தில், அங்கு காங்கிரஸ் சர்க்கார் இல்லை, ரூபாய் 60-ல் இருந்து ரூபாய் 70 வரை கொடுக்கப்படுகிறது. கேரளாவில், அங்கும் காங்கிரஸ் சர்க்கார் இல்லை, கூட்டணி சர்க்கார்தான் இருக்கிறது, ரூபாய் 60-ல் இருந்து ரூபாய் 75 வரையில் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே இங்குள்ள விவசாயிகளுக்கும் அப்படி ஏன் கொடுக்கக்கூடாது? உங்கள் மாநில சர்க்கார் அந்த விலையை

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

எங்களிடம் கேட்கவில்லை. அவர்கள் வற்புறுத்தியிருக்க வேண்டும். தமிழக விவசாயிகளின் பேரில் அவர்களுக்கு அக்கறையில்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களின் பேச்சில் குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள் என்று சொல்ல எனக்கு உரிமை கிடையாது. ஊர் அறிய, உலகம் அறிய, எல்லோரும் அறிய இதே கோட்டையில் நடந்த பத்திரிகை நிருபர்கள் மகாநாட்டில் இப்படி கேள்வி கேட்டபோது, இதுதான் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலை, இதைக் கொடுப்பதை நான் முழுமனதோடு ஆதரிக்கிறேன், தமிழக சர்க்கார் செய்வது நியாயம். தமிழக சர்க்கார் ஒன்றுதான் உண்மையாக எங்களுடைய பரிந்துரைகளை ஏற்றுக்கொண்டு சரியாகச் செய்திருக்கிறது என்று என்னிடமல்ல, கோட்டையில் நடைபெற்ற பத்திரிகை நிருபர்கள் கூட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை மாற்றி அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கலாம். அப்படி அவர்கள் சொல்லியிருந்தால் அது அவர்கள் இரண்டு பேர்களும் இடையே உள்ள விவகாரம். இது என்னிடமல்ல, உலகத்தினிடம் தெளிவுபடுத்திய விவகாரம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அது நல்லது என்று அவர்களும் சொல்லுவார்கள், எல்லோரும் சொல்லுவார்கள். இவ்வளவுதான் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறீர்களா என்று கேட்டதற்கு, அப்படி எந்தவிதமான உத்தரவும் போட எனக்கு உரிமை கிடையாது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். எந்த மாநில சர்க்கார் எந்த விலையைச் சொன்னாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன், அது மாநில சர்க்காரின் பொறுப்பு என்றார்கள். போளஸ் வேண்டுமானாலும் அதற்கு மேல் கொடுக்கலாம். காங்கிரஸ் சர்க்கார் இங்கிருந்தபோது நெல் விலை 42, 43 ரூபாய் இருந்தபோது மூன்று ரூபாய் இன்ஸென்டிவ் போளஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளிடம் அக்கறையுள்ள சர்க்காராக இருந்தால், உற்பத்தியில் நாட்டம் கொள்ளும் சர்க்காராக இருந்தால், நிச்சயமாக விவசாயிகளுக்கு அதிக விலை கொடுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. தமிழக சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு துரோகம் விளைவித்து விட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உண்பவர்களிடம் காட்டும் அக்கறை உண்டாக்குபவர்களிடம் காட்டப்படவில்லையென்பதை விவசாயிகள் சார்பில் நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

படி அரிசித் திட்டம் வெற்றி பெறவேண்டுமென்றால், அதிகம் வாக்குறுதிகள் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளிக்கப்படவேண்டும்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 பிப்ரவரி 17]

கொஞ்சம்தான் கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். வெளியே எவ்வளவோ இருக்கிறது. வெளியில் இதை விட இரண்டு மூன்று மடங்கு விலை இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். திட்டவாட்டமாக இரண்டு மூன்று மடங்கு அதிக விலைக்கு விற்றுக்கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறதா? ஏழைகள் ஏதாவது நெல்லை எடுத்துக்கொண்டு போனால் கடத்தல் என்று கூறி அவர்கள் பழி வாங்கப்படுகிறார்கள். களத்திலிருந்து வீட்டிற்கு நெல்லை எடுத்துச் சென்றால் தவறான முறையில் நெல்லைக் கொண்டு போகிறான் என்று குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. கொள்முதல் நியாயமான அளவில் எல்லாவிடங்களிலும் நடைபெறவில்லை. கொடுத்தவன் இளிச்சவாயாகவும், கொடுக்காதவர்கள் கெட்டிக்காரர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். சேலம் ஜில்லா விற்கு அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் வந்திருந்தபோது நான் அவர்களிடம் சொன்னேன், கிராமங்களிலிருந்து கொஞ்சம் விலைக்கு வாங்கி பட்டணத்தில் குறைந்த விலையில் போடுவதில் லாபம் இல்லை என்று. முதல் அமைச்சர் சொன்னதாக பத்திரிகையில் படித்தேன், பாருங்கள், கருத்திருமன் அவைசியமாக குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லுகிறார்கள், நாங்கள் இங்கு 410 டன்தான் கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் புள்ளி விவரப்படி சேலம் ஜில்லாவில் 3,37,000 ஏக்கர் நிலம் சாகுபடியில் இருக்கிறது. கோவையில் சாகுபடியிலுள்ள நிலம் சேலம் ஜில்லாவில் உள்ளதைவிடக் குறைவு. ஆனால் சேலம் ஜில்லாவைவிட இரண்டு பங்கு அதிகமாக கோவையில் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்திலிருந்து ஒரு அமைச்சர் இருப்பதால் இஷ்டம்போல் செய்யலாமா? தேர்தல் சமயத்தில் சங்கரியில் கொள்முதல் சரிவரச் செய்யப்படவேயில்லை. எங்கும் நியாயமாக, பாரபட்சம் இல்லாத நிலையில் செய்யும் நிலை இருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: சேலம் மாவட்டத்தில் இருந்து ஓர் அமைச்சர் இருக்கிறார் என்பதற்காக நெல் கொள்முதல் குறைவாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால் கோவை மாவட்டத்திலிருந்து இரண்டு அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் இன்னும் அதிகமாக குறைக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: எங்கள் ஜில்லா அமைச்சர்களுக்கு கெட்டிக்காரத்தனம் போதாது. எங்களைக் காட்டிக் கொடுத்து அதிகமாக கொள்முதல் செய்கிறார்கள். உங்கள் கெட்டிக்காரத்தனத்திற்கு உங்களை மெச்சுகிறேன். எங்கள் மாவட்ட அமைச்சர்கள் ஜாக்கிரதையாக இருந்து எங்கள் விவசாயிகளைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற விண்ணப்பத்தை சபாநாயகர் அவர்கள் மூலம் அவர்களிடம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அமைச்சர் கெட்டிக்காரர். ஆகவே, 3,37,000 ஏக்கர் நிலமிருந்தும் அந்த மாவட்டத்தில் 410 டன் நெல்தான் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் மாவட்ட அமைச்சர்கள்

1968 பிப்ரவரி 17]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

* எங்கள் விவசாயிகளைக் காட்டிக் கொடுத்து அதிகப்படியான நெல்லை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்களென்ற குற்றச்சாட்டைச் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

(இரண்டு உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்றார்கள்.)

திரு. டி. எஸ். ஆதிழலம் : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அவசரத்தில் *■* என்று சொல்லி விட்டார்கள். அந்தச் சொல்லை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த ஒரு சொல் நீக்கப்படும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நம் தமிழ்நாட்டில் பொருளாதார மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது விவசாய உற்பத்தி சரிவர நடைபெற விடவில்லை. வேலையில்லாத தினாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான என்ஜினியர்கள்—மூவாயிரம், நாலாயிரம் பேர்கள்—வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக் கெல்லாம் வேலைவாய்ப்பு அளித்து, உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் தான் நாடு சுபிட்சம் பெறமுடியும். வருகிற பட்ஜெட்டில் எவ்வளவு பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. விவசாயிகளுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் கொள்முதல் விலை லாபகரமாக இல்லா விட்டாலும் நியாயமானதாக இருக்க வேண்டும், க்விண்டாலுக்கு ரூபாய் 60-ஆவது குறைந்த அடிப்படை விலையாகக் கொடுக்க வேண்டும். ரூ. 65 முதல் ரூ. 70 வரை கொடுக்கும் நிலை ஏற்படுமானால் விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்கி நம் நாட்டின் பசியையும், பினியையும் போக்க அவர்கள் பாடுபடுவார்கள். நாம் திட்டங்களை நீண்ட நோக்கோடு போடவேண்டும். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பார்த்து உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது என்றும், பின்னர் உற்பத்தி அதிகமாக இல்லை என்றும் சொன்னால், மக்களிடம் போய் நாம் திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறோம் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? கஷ்டமான நிலை, மழை பெய்யாத ஒரு நிலை ஏற்படலாம். எந்தக் கட்சி ஆண்டாலும் சரி, இயற்கையை ஒன்றும் செய்ய முடியாது. மீண்டும் மீண்டும் எல்லாவற்றிற்கும் காங்கிரஸ்தான் பொறுப்பு, அவர்கள் இருந்த போது தவறுகளே செய்து கொண்டிருந்தார்கள் என்று சொல்வதையெல்லாம் மறந்துவிட்டு இப்போது நாம் ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறோம், நம் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற அளவில் நிச்சயமாக அவற்றை நிறைவேற்றுவார்கள் என்று நினைத்து என் உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, 1967-68-ம் ஆண்டு முதல் துணை மதிப்பீடுகளைப்பற்றிய இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு பேசிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், என்னுடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இதில் மிக முக்கியமாக அநேகமாக

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1968 பிப்ரவரி 17]

துணை மதிப்பீடுகளைப்பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில் கவர்னர் அவர்கள் உரை மீதான விவாதம்தான் இதில் பிரதிபலித்ததைக் காண முடிந்தது. துணை மதிப்பீடுகள் என்ற ஒரு தலைப்பில்தான் வித்தியாசமே தவிர வேறு எந்தவித வித்தியாசமும் இல்லாமல் அநேகமாக அதே கருத்துகள்தான் தொடர்ந்து பேசப்படுவது போன்ற ஒரு சூழ்நிலை இருந்தது.

இப்பொழுது என்னுடைய இந்த உரைக்குப் பிறகு கூட, கவர்னர் உரை மீது விவாதம் நடைபெறுகிற நேரத்திலே கூட புதிதாக வருகிறவர்கள் துணை மதிப்பீடு மீது நடக்கின்றது என்று எண்ணுகிற வகையில் ஒரேவிதமான விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறுவதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. முக்கியமாக காங்கிரஸ் தரப் பிலே உள்ளவர்கள் படியரிசி தேவை, படியரிசி தேவை என்பதை வேகமாக, வன்மையாக வலியுறுத்தினார்கள். சுதந்திராக் கட்சி யினுடைய சார்பிலே பேசிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் படி அரிசியே தேவையில்லை என்பதற்கு பத்துக் காரணங்களைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள்கூட ஒருவேளை திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசிற்காக டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களை பேச்சுசொல்லி இப்படி ஒரு திட்டம் செய்யப்படுகிறதோ என்று எண்ணிக்கொள்ளலாம். தயவு செய்து அவர்கள் அப்படி எண்ணிக்கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். படியரிசித் திட்டம் ஏழைமக்களின் ஓரளவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் என்னும் அளவிலேதான் இந்த அரசும், அதற்கேற்ப உணவு அமைச்சரவர்களின் ஒத்துழைப் புடன் இந்த ஓராண்டு காலத்திலேயே கோவையிலும், சென்னை யிலும், சென்னை சுற்றுப்புறங்களிலும் இந்தத் திட்டத்தை நாம் வெற்றிகரமாக நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். இது மற்றப் பகுதி களுக்குப் பரவவில்லை என்னும் காரணத்தினாலேயோ அல்லது கொடுக்கின்ற படியரிசியிலே சில இடர்ப்பாடுகள், ஆங்காங்கு நிர்வாகத்திலே இருக்கின்ற சிக்கல்கள், ஆங்காங்கு கடை நடத்து பவர்கள் சிலரிடம் காணப்படும் இடர்ப்பாடுகள் காரணமாக இந்தக் கொள்கையே சரியில்லை என்று விவாதிப்பது அவ்வளவு சரியான வாதமாக இருக்காது. டாக்டர் ஹாண்டே போன்றவர்கள் கூட்டிக் காட்டிய குறைகளைப் போலுள்ள இந்தக் குறைபாடுகளை இந்த மன்றத்திற்கோ அல்லது துறையாளர்களுக்கோ அல்லது அமைச் சர்களுக்கோ எடுத்துச் சொன்னால் அதுபற்றி உடனடியாகக் கவனித்துத் தடைக்கற்கள் எறியப்பட்டு இந்தத் திட்டம் தகுந்த முறையில் நிறைவேற வழிவகைகளை இந்த அரசு மேலும் நல்ல முறையிலே ஆராய பயனுடையதாக இருக்கும் என்று கருது கிறேன். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித்தலைவர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் விவசாயத்திற்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் இந்த அரசில் அளிக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த அரசு பதவி யேற்ற நேரத்திலே விவசாயத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட ஆக்கம், ஊக்கம் இந்த அரசு பதவிப்போறுப்பை எற்ற பிறகு அளிக்கப் பட்ட ஆக்கம், ஊக்கம், அதற்குச் செலவுழித்த இந்தத் தொகை

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. மு. கருணாநிதி]

களை எடுத்துச் சொல்வது என்பது சென்ற அரசு விவசாயிகள் பிரச்சினையிலே இப்படி கவனம் செலுத்தவில்லை என்று குற்றம் சாட்ட அல்ல, புதிய அரசு அந்தப் பிரச்சினைகளை விட்டுவிடவில்லை, அதைவிட நேர்த்தியான முறையில், அதைவிடத் தீவிரமாக, அதை விட அக்கறையாக அந்தக் காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்பதற்காக இந்தப் புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுப்பது முறையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

1966-67-இல் உணவு உற்பத்தித் திட்டத்திற்காக உரம், விதை, டிராக்டர்கள் கடன் என்ற இந்த வகையிலே 428 லட்சத்து 59 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. 1967-68-இல் உரம், விதை, டிராக்டர்கள் கடன் என்ற இந்த வகையிலே 482 லட்சத்து 16 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. கடந்த ஆண்டில் சிறு பாசனத்தில் கிணறுகளுக்கு, புதிய கிணறுகள் சப்ளிடி ஸ்கீமிற்கும் செர்த்து 501 லட்சத்து 73 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. 1967-68-இல் 515 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. எஸ்.எம். ஐ.பி. என்று சொல்லக்கூடிய திட்டத்திற்கு 1966-67-இல் 306 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. 1967-68-க்கு இன்னும் எஸ்டிமேட் “பைனலைஸ்” ஆகவில்லை. 273 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ‘பைனலைஸ்’ ஆகி வருகிற நேரத்தில் 306 லட்சத்திற்கு மேல் போகும். அந்த அளவிற்குச் செலவழிக்கப்படும் நிலை இருந்தது. சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு இந்த அரசு செலவழித்தது விவசாய இலாக்கா மூலம் டிரூப் வெல்ஸ், போர் வெல்ஸ் போன்ற இந்தத் திட்டங்களுக்கு 1966-67-இல் 5.47 லட்சம் ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது. 1967-68-இல் “பைனல் எஸ்டிமேட்” வராத இந்த நிலையில் 5 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரைவேட் வெல்ஸ்-க்கு 1966-67-இல் 51 லட்சத்து 15 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1967-68-இல் 87 லட்சத்து 37 ஆயிரம் ரூபாய், வடிமுனை குழாய் சம்பந்தமாக 1966-67-இல் 43 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1967-68-இல் அதற்குக் குறையாமலேயே, 43 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. டி.சி.ஆர்-க்காக (மிசில்ட்டிங்-கம்-ரெக்ளமேஷன்) 1966-67-இல் 8 லட்சம் ரூபாய், 1967-68-இல் 7 லட்சம். பம்பு செட்டுகள் வழங்க 1966-67-இல் 175 லட்சம் ரூபாய், 1967-68-இல் லேண்ட் மார்ட்டிகேஜ் பேங்கின் மூலம் கடன் வழங்க 414 லட்சம் என்ற அளவில் ஒதுக்கப்பட்டு உருவாகியிருக்கிறது. மொத்தத்திலே விவசாயத்திற்கு மிக உதவிகரமாக இருக்கின்ற இந்தச் சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்குச் சென்ற அரசு 1966-67-இல் 11 கோடி ரூபாய் செலவழித்தது. 1967-68-இல் இந்த அரசு அதற்குமேல் 2 கோடி போட்டு 13 கோடி ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறது. ஆக, விவசாயத் துறையிலே இந்த அரசு காட்டுகின்ற அக்கறையினுடைய அடையாளத்திற்காகத்தான் இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் கூறப்பட்டனவே தவிர வேறு எதற்காகவும் காட்டப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். நீங்களும் அவ்வாறு கருதமாட்டீர்கள். மத்திய அரசு 1966-67-ஆம் ஆண்டிற்கு இந்த

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1968 பிப்ரவரி 17]

சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு 3 கோடி ரூபாய் தந்தது. இந்த 3 கோடி ரூபாயையும் சேர்த்து 11 கோடி ரூபாய் அளவில் 1966-67-இல் சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்காகச் செலவழிக்கப்பட்டது. ஆனால் 1967-68-இல் மத்திய அரசு இந்த 3 கோடி ரூபாயை நமக்குத் தரவில்லை. அப்படியிருந்தும் 13 கோடி ரூபாய் சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்காகச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்தின் மேன்மையைக் கருதி, விவசாயத்தின் வளர்ச்சியைக் கருதி அவ்வாறு செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்னும் நிலையில் விவசாயத்திற்கு இந்த அரசு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளிக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயத்திற்கு இந்த ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்கவில்லை என்று கூறும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள்கூட இங்கு நிற்கிறவரையில் அவ்வாறு சொல்லலாம். ஆனால் உட்கார்ந்து தனியாக இருக்கும் பொழுது பேசினால் அவரேகூட அதை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார். நின்று பேசுகிற வாதத்தை உட்கார்ந்துவிட்டால் அவரே ஒப்புக் கொள்ளமாட்டார். அவர் நிலைக்கண்ணாடியின் முன் நின்று பேசினால் நிலைக்கண்ணாடியேகூட மனச்சாட்சியறிய இப்படி உண்மைக்கு மாறான விஷயங்களைச் சொல்லலாமா என்று அவரையே திருப்பிக் கேட்கும். ஏனென்றால் நண்பர் கருத்திருமன் அவர்களுடைய உள்ளம் தூய உள்ளம், வெள்ளை உள்ளம். அந்த உள்ளத்திற்கு அவர் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். ஆக, மத்திய அரசு கொடுத்த 3 கோடி ரூபாய் கிடைக்காத நேரத்திலும் 2 கோடி ரூபாய் அதிகமாகச் சேர்த்து விவசாயத்திற்கு, இந்தத் திட்டங்களுக்கு நாம் செலவழித்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

பொதுப்பணித்துறையைப் பொறுத்து நீர்ப்பாசனத்திற்கு 1966-67-இல் 461 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்தோம். இதிலே 1967-68-இல் கொஞ்சம் குறைவாக, 422 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டது. அதற்குக் காரணம் நீரார் திட்டம்பற்றி பேச்சு நடந்துகொண்டிருப்பது தான். அந்தப் பிரச்சினை தீர்ந்தால் அதிலும் முன்பு செலவழித்த தொகையைச் செலவழிக்கும் அளவுக்கு நாம் இருக்கிறோம். இந்த பம்பு செட்டுகளைப்பற்றி கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ளதைப் பற்றி எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்கள் எடுத்துச்சொன்ன பிரச்சினை கவனிக்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினை. அங்கு அப்படிப்பட்ட தவறு நடந்திருக்குமேயானால், அங்கு அவ்வாறு அலட்சியப் படுத்தப்பட்டிருக்குமானால் அதை உடனடியாக இந்த அமைச்சரவை கவனித்து தக்க வகையிலே யோசித்து அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து நல்லவகையிலே கவனிக்கும் என்று எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

சேலம், கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களைப்பற்றி நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சேலத்திலே இருக்கிற கொள்முதலைவிட கோயம்புத்தூரிலே அதிக

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. மு. கருணாநிதி]

மாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். சேலம் மாவட்டத்தில் டார்ஜெட் 5,000. கோவை மாவட்டத்தில் 8,000 அல்லது 10,000 என்ற அளவிலேதான் என்று கருதுகிறேன். இதிலே பெரிய வித்தியாசம் ஒன்றுமில்லை. சேலம் மாவட்டத்தையும், கோவை மாவட்டத்தையும் ஒரு ஆகாய விமானத்திலே சென்று பார்த்தால் எது வளமான மாவட்டம் என்று நன்றாகத் தெரியும். சேலத்திலேயிருந்து வந்திருப்பவர்களையும், நமது எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களையும் பார்த்தாலும் நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே, சேலம் மாவட்டத்தில் 400 டன் தேர்தல் காலத்திலே கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். சங்கரியில் திரு. கருத்திருமன் அவர்களும், காங்கிரஸ் தலைவரும் சென்றபொழுது, ஏழை மக்களுடைய பயனையெல்லாம் உறிஞ்சி உங்களுடைய உழைப்பையெல்லாம் கொட்டி விளைவித்த அரிசியை இங்கிருந்து எடுத்துக்கொண்டுபோய் சிங்காரபுரி சென்னையிலும், கோலாகல் நகரமான கோயம்புத்தூரிலும் அரிசியைப் போடுகிறார்களே, இது நியாயமா? சினிமாக்காரர்களுக்குப் படியளக்கிறார்களே, இது நியாயமா? என்று கேட்டார்கள். சங்கரியில் இதுவரையிலும் எவ்வளவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் சேலத்தில் மொத்தம் 400 டன் என்றால் சங்கரியில் 75 டன்தான் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வளவுதான் நாம் செய்துவிட்ட முடியும். இந்த அளவுக்கு மாவட்ட ரீதியாக, தஞ்சை, திருச்சி, தென்னாற்காடு போன்ற மாவட்டங்களுக்கு இருக்கிற கணக்கையும், சேலம், கோவை போன்ற மாவட்டங்களுக்கு இருக்கிற கணக்கையும் பார்த்து, இந்தக் கொள்முதலை நாங்கள் ஏதோ புதிதாக—இந்த அரசு உருவாகிய பிறகு—கொண்டு வந்ததைப் போலவும் அவர்களுடைய ஆட்சியிலே கொள்முதலே இல்லாதது போலவும் இப்படிப்பட்ட ஒரு பயங்கரமான பூதத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான் கொண்டு வந்துள்ளதுபோலவும் பேசுவது முறையாகாது.

கொள்முதல் இப்பொழுதைக்குத் தேவைப்படுகிற ஒரு கொள்கையாகும். அந்தக் கொள்கையை நாம் இப்பொழுது எடுப்பதற்கு இல்லை. கொள்முதலில் நெல் வாங்குகிறோம் என்றால், அரிசி வாங்குகிறோம் என்றால், விவசாயிகளுக்கு அந்தக் கொள்முதல் பணத்தை அதிகமாகத் தரவேண்டுமென்று பேசுகிற அதே நேரத்தில் அப்படி விவசாயிகளிடத்திலே வாங்குகிற அந்த நெல்லும், அரிசியும் வேறு மாநிலங்களுக்கு விற்கப்படுகிறதா? கொள்முதல் விலையைக் கூட்ட வேண்டுமென்று கூறிய நேரத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் நல்லமுறையிலே இதற்கான பதிலைத் தந்திருக்கிறார்கள். ஏழை எளியவர்களுக்கு, பாடுபடுகிறவர்களுக்கு, தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற ஏழை மக்களுக்கு விநியோகிப்பதற்குத் தான் நாம் நெல்லை வாங்குகிறோம். அப்படியில்லாமல் இவைகளை வாங்கி விற்கிற—அந்த வியாபாரத்திலே ஈடுபடுகிற—சர்க்காராக இது இருக்குமானால் விவசாயிகளிடத்திலே அதிக விலை கொடுத்து

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1968 பிப்ரவரி 17]

வாங்குவதற்கு நியாயம் இருக்கமுடியும். இது ஏழை எளிய மக்களுக்கு இப்பொழுது இருக்கிற விலையை வீடக் கொஞ்சம் குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அந்தக் கருத்தோடு ஆலோசிக்கப்படுகின்ற காரணத்தாலேதான் இப்பொழுது கொள்முதலுக்கு அதிக விலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தினை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளுவதாக இல்லை. மத்திய அரசினுடைய உணவு அமைச்சர் அவர்களும் இதற்கு ஒப்புதல் வழங்கியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கருத்திருமன் அவர்கள், 'என்னிடம் தனியாக ஏதோ சொன்னார்கள்' என்று குறிப்பிட்டார். அவர் அவரிடம் ஏதோ தனியாக சொல்லியிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டால் நமது உணவு அமைச்சர் அவர்களும் 'என்னிடம் தனியாக இப்படி சொன்னாரே' என்று சொல்லலாம். பொதுவாக பத்திரிகை நிருபர்களிடத்திலே அறிவித்தது இன்றைய தமிழக அரசினுடைய இந்த முறை ஏற்கத்தக்கது; இதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்பதுதான். இது சரியானதுதான், இது தவறானது அல்ல என்ற முறையிலேதான் மத்திய அரசினுடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இதனை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தத் துணை மதிப்பீடுகள் விவாதத்திலே பேசிய நேரத்திலே எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர், தமிழ்நாட்டில் சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி அனைத்தும் கெட்டுவிட்டது, எங்களுக்கே பாதுகாப்பு இல்லை என்ற ஒரு பாதுகாப்பற்ற பயங்கரமான சூழ்நிலையில் தமிழ்நாட்டு மக்கள் வாழ்வது போன்ற ஓர் உருவகத்தை இங்கே சித்தரித்துக் காட்டினார்கள். அது வெறும் உருவகமே தவிர, உள்ளபடியே உண்மை நிலை அல்ல. தமிழ்நாட்டில் என்ன பாதுகாப்பு யாருக்குக் குறைந்து விட்டது? இது ஒரு ராதாரண விஷயம். புராணிகர்களுக்கு இது பெரிய விஷயம். மகாமகம் தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்றது; பாட்டுவில் நடைபெற்றது. பாட்டுவில் நடைபெற்ற மகாமகத்தில் ரயிலே கவிழ்ந்தது. ரயில்வே ஸ்டேஷன் சூறையாடப்பட்டக்கூடிய அளவிற்கு பெரிய அமளி நடைபெற்றது. தமிழ்நாட்டில் 20 லட்சம் பேர் கும்பகோணம் மகாமகத்தில் கலந்து கொண்டார்கள் என்ற செய்தி வந்தது. மிக அமைதியான முறையில் நடைபெற்றது. போலீஸ் பாதுகாப்பு பந்தோபஸ்து ஏற்பாடுகள் சாலை வசதிகள் அத்தனையும் செய்யப்பட்டது என்கின்ற செய்திகளையும் படிக்கிறோம். மகாமகத் திருவிழாவையும் கூட பாதுகாப்பாக நடத்த வேண்டும். அதிலே யாருக்கும் ஒரு தீங்கும் ஏற்படக்கூடாது என்பதிலே தமிழக அரசு கண்ணும் கருத்துமாக இருந்திருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு இவைகள் எல்லாம் கெட்டுவிட்டது என்று எதை வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறார்கள்? அண்மையில் காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டத்தில் கல்லெறியப்பட்டதை வைத்துக்கொண்டா சொல்கிறீர்கள்? கோவையிலே நடைபெற்ற சம்பவம் என்ன? மாணவர்கள் கறுப்புக் கொடி காட்டினார்கள். அன்றைய தினம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள்,

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. மு. கருணாநிதி]

மாணவர்களைப்பற்றி தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் சொல்லவில்லை, வந்த கூட்டத்தைப்பற்றித்தான் சொன்னார் என்று சொன்னார். நான் அப்பொழுதே மறுத்துச் சொன்னேன். வன்முறையில் ஈடுபட்ட மாணவர்களைத் தாக்கச் சென்ற மக்களைத் தாக்கினார்கள் போலீஸ்காரர்கள் என்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, மாணவர்கள்தான் வன்முறையில் ஈடுபட்டிருப்பதாக அவருடைய அறிக்கை சொல்லுகிறது என்று அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டினேன். மாணவர்களுடைய மனம் புண்படும்படியான ஒன்றை தமிழக காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்கள் கூறி விட்டார்கள். அதற்காக கொதித்தெழுந்த உணர்ச்சியின் காரணமாக சிலபல இடங்களிலே இத்தகைய கறுப்புக் கொடி ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்ததில் வன்முறைக் காரியங்கள் நடைபெற்றன. அதை உடனடியாகக் கண்டித்து முதலமைச்சர் அவர்கள் ஓர் அறிக்கை விடுத்தார்கள். நான் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களை மிகுந்த கனிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த 20 ஆண்டுக் காலத்தில் எத்தனையோ முறை எதிர்க் கட்சியிலே இருந்த நாங்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். எத்தனையோ கூட்டங்கள் கலைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாத்திரமல்ல; சுதந்திரா கட்சி மாத்திரம் அல்ல; கம்யூனிஸ்டு கட்சி மாத்திரம் அல்ல; எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்த கூட்டங்களும் கலைக்கப்பட்டன. இந்தி மீது எங்களுக்குள்ள வெறுப்பைக் காட்டுவதற்கு 1965-ஆம் ஆண்டு எங்களுடைய சொந்த வீடுகளில் எங்களுடைய சொந்தப் பொறுப்பிலே கறுப்புக் கொடி கட்டிக் கொள்ளக்கூட உரிமை தரப்பட வில்லை. கறுப்புக்கொடி காட்டக் கூட எங்களுக்கு உரிமை கிடையாது. இன்றைக்கு ஆயிரம் பேர் இரண்டாயிரம் பேர் அவர்களுக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டுகிறதைப் பார்த்து, அவர்களுக்கு உரிமை உண்டா இல்லையா என்ற விவகாரம் எழுகிறது. அன்றைய தினம் முதலில் எல்லா இடங்களிலும் கறுப்புக் கொடி காட்டத் திட்டமிட்டோம். இதனால் குழப்பம் ஏற்படக் கூடும் என்று அறிந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அவரவர் களுடைய தனிப்பட்ட இல்லங்களிலே கட்டிக் கொண்டால் போதும். அவர்களுடைய உடைகளிலே கறுப்புக் கொடி அணிந்தால் போதும் என்று விடுத்த அறிக்கைக்கு திணங்க எங்களுடைய சொந்தப் பொறுப்பில் எங்களுடைய வீடுகளில் கறுப்புக் கொடி கட்டிய நேரத்தில், போலீஸ் படை குழு குண்டர்கள், சமூக வீரோதிகள்—நான் எந்தக் கட்சிக்காரர் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லி யாருடைய மனதையும் புண்படுத்தவில்லை—எங்களுடைய வீடுகளில் ஏறி கொடிகளையே நாசப்படுத்தவில்லையா? என்னுடைய தாயார், சகோதரிகளை, பெண்டு பிள்ளைகளை வீட்டிலிருந்து தவர்களைப்பற்றி எல்லாம் வீட்டு வாயிற்புறத்திலே நின்றுகொண்டு கேவலமான மொழிகளை உதிர்க்கவில்லையா? ஓர் அனுதாபச் சொல்—ஓர் ஆழ்ந்த இரங்கல்—ஒரு வருத்தம் தெரிவிக்கின்ற அறிக்கை—எந்த நேரத்திலாவது அன்றையதின முதலமைச்சரவரின்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1968 பிப்ரவரி 17]

களால் விடப்பட்டது உண்டா? இன்றையதினம் சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி எல்லாம் கெட்டு விட்டது, கெட்டு விட்டது என்று பேசுகிறார்கள். பக்கத்து மாநிலம்—மைசூர் மாநிலம்—காங்கிரஸ்காரர்களால் ஆளப்படுகின்ற மாநிலம்தான். அங்கே நமது மதிப்புமிக்க துணைப் பிரதமர் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் வந்தபோது ஏற்பட்டக் குழப்பத்தின் காரணமாக 6 பேர், 8 பேர் சுடப்பட்டுச் சாகக்கூடிய அளவு அமளி நடைபெற்றதாகச் செய்திகள் வருகின்றன. ஆனால் இங்கே ஒரு கூச்சல், இங்கே சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி கெட்டு விட்டது, கெட்டு விட்டது என்று. டெல்லியிலுடைய அமைச்சர் வந்தார்கள். கூட்டத்திலே இருந்து கல் வீசப்பட்டது. அதை யாரும் ஆதரிக்க மாட்டார்கள். கறுப்புக் கொடி காட்டினார்கள். மாணவர்களில் யாரோ கல் வீசி இருக்கலாம், அல்லது மாணவர்களுடைய சொல்லுக்குக் கட்டுப்படாத ஓர் ஆளாகக் கூட இருக்கலாம். அந்த விவாதத்தைத் துவக்குவதற்கு இப்பொழுது வழி இல்லை. யாரோ ஒருவர் கல்லை வீசி விட்டார். அது டில்லியிலே இருந்து வந்த துணை அமைச்சருடைய தலையிலே பட்டது. அதை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். உடனடியாக, 'போலீஸார் வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டுத்தான் இதைச் செய்திருக்கிறார்கள், ஆகவே எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை' என்று கூறுவது? நேற்றைய தினம் கூட நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் 'நாங்கள் எடுக்க வேண்டிய பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை எல்லாம் எடுக்கிறோம். ஆனால் அதையும் மீறி சில சமயங்களில் வன்முறைகள் நடைபெறுகின்றன' என்று குறிப்பிட்டார். இன்றையதினம் நம்மை எல்லாம் இங்கே உட்கார வைத்திருக்கிற, ஜனநாயகப் போஷகர் என்று பெருமை பேசக்கூடிய அளவுக்கு இந்தியாவிலுடைய பிதா என்று போற்றப்பட்ட மகாத்மா காந்தி அவர்கள் கல்லடிப்படுவார் என்று பல முறை எச்சரிக்கப்பட்டு, இரண்டொரு முறை அவருடைய பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தில் குண்டுகள் வீசப்பட்டு, இரண்டொரு முறை பிரார்த்தனைக் கூட்டத்திற்குப் போனபோது கத்தியால் குறிபார்க்கப்பட்டார் என்றெல்லாம் செய்திகள் வெளியான பிறகும் அவர் குண்டடி பட்டு மடிந்தார் என்றால் அது என்ன திட்டமிட்டா போலீஸார் குண்டடிப்படுவார் என்று தெரிந்தா விட்டு வைத்தார்கள்? கூட்டத்திலே கூடியுள்ள யாரும் அறியாத நேரத்தில் திட்டமிட்டிருந்த ஒரு காரியத்தைச் செய்து விட முடிகிறது. ஆகவே, அதைத் தடுக்க இயலாத காரணத்தால் போலீஸ் அதற்கு உடந்தை என்று கூறுவது? இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வேண்டுமென்றே காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க மறுக்கிறது என்று கூறுவது தவறான விவாதமாகும். நமது மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. காடமராஜ் அவர்கள் மல்லிப் பட்டணத்தில் இருந்தபொழுது அவருடைய வீட்டிற்குள்ளேயே குண்டர்கள் துழைந்தார்கள். டெல்லி தெருக்களிலே ரக்த மழை பொழிந்தது. அங்கு கூடியிருந்தவர்கள் பலவந்தமாகப் போலீஸாரைத் தாக்கினார்கள். அதற்காக, சட்டம்,

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. மு. கருணாநிதி]

ஒழுங்கு, அமைதி குலைந்து விட்டது உடனே ராஜினாமா செய் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள்? காமராஜருடைய உயிரையே பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமைகள் இருந்தன. சூலாயுதத்தையும். வேலாயுதத்தையும் கொண்டுவந்து அவரைத் தாக்க முற்பட்டனர். உடனே சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி குலைந்து விட்டது, போலீஸாரால் இம் மூன்றையும் நிலைநாட்ட முடியவில்லை, ஆகவே போலீஸாரே தேவையில்லை என்று அங்கே கூறி விட்டார்களா?

கடந்த ஜனவரி 1-ஆம் தேதி அன்று டெல்லிப் பட்டணத்தில் போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிற தெருவில் 10, 20 இளைஞர்கள் குடித்து விட்டு இந்தியா வந்திருக்கிற வெளிநாட்டுத் தூதுவர் ஒரு வருடைய மனைவியை மானபங்கப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஒரு டாக்டர் அதே தெருவிலே போயிருக்கிறார் அவருடைய மனைவியுடன் அவர் போன காரை நொறுக்கி, டாக்டருடைய மனைவியை வெளியே இழுத்து அவர்களையும் மானபங்கம் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு நகர மன்ற உறுப்பினரையும் அவருடைய மனைவியையும்—இருவரையும் துன்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அவருடைய மனைவியையும் மானபங்கப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அருகாமையிலேதான் இவ்வளவும் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அந்தத் தெருவிலேயே இருந்தும் அந்தப் போலீஸாரால் திடீரென்று ஏற்பட்ட தாக்குதலைச் சமாளிக்க முடியவில்லை. அங்கே நீதி விசாரணை செய்யப்பட வேண்டுமென்று கோரப்பட்ட நிலையிலும் மாஜிஸ்ட்ரேட் விசாரிக்கக்கூடிய அளவுக்குத்தான் நீதி விசாரணை நடைபெறுகிறது—இவ்வாறு பெரிய காரியங்கள் நடைபெற்ற பிறகும் கூட. ஆகவே, சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி, மிக கெட்டுவிட்டன என்று கூறுவது பொருந்தாத வாதமாகும் என்பதைத்தான் நான் இந்த நேரத்தில் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்களுக்கும், தொடர்ந்து பேசி வருகிற காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்களுக்கும் பதிலாக அளிக்க விரும்புகிறேன்.

வேலைவாய்ப்பு குறைந்துவிட்டது இந்தப் புதிய அரசில் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். படித்த என்ஜினியர்களெல்லாம் வேலையில்லாமல் திரண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையில், அமைப்பில், படித்திருக்கிற என்ஜினியர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று அவர்களைக் கொண்டுவந்து, இலாகாக்களில் வேலைக்கு அமர்த்தினால், உடனே மூன்பு அந்த வேலையில் இருந்த சில 'அன்குவாலிபைட்' என்று சொல்லத்தக்க அளவிலே, சூப்பர் வைசர்ஸ் என்ற அளவிலே பதவியில் உள்ளவர்கள் வேலை இழக்க நேரிடுகிறது. ஆகவே, அவர்கள் வேலைக்கு வந்தால், இவர்கள் வேலை இழக்க நேரிடுகிறது. ஆகவே, பார், பார், வேலை வாய்ப்பை இழந்தார்கள் என்று கூறப்படுகிற கூற்றுக்கும் இந்த அரசு சமாதானம் சொல்லிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். அதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உணராதவர்கள் அல்ல. இந்த வேலை

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1968 பிப்ரவரி 17]

வாய்ப்பு இல்லாத நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டது? நம்முடைய திட்டங்
களெல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்தினால் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே
ஒழுங்காக போடப்படாத காரணத்தினால், ஒழுங்காக உருவாக்கப்
படாத காரணத்தினால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஏழை
எளியோர்களுடைய இல்லங்களைத் தொடராத காரணத்தினால்,
இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டது. இன்றைக்குப் போடப்பட்
டிருக்கிற நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் சரிசமமாக நடை
போட ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். ஆண்டுக்கு ஒரு அடி எடுத்து
வைப்பது என்று சொல்லாமல் சரிசமமாக நடை போட்டிருக்கு
மாலை, ஓரளவுக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைத்
திருக்க முடியும். படித்தாவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கக்கூடிய
என்லினியர்களுக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பரிந்து
பேசினார்கள். நன்றி செலுத்திக்கொள்கிறேன். நிலைமைகளை நாம்
உணரவேண்டும். மத்திய அரசு அந்த அளவுக்கு நம்மோடு
ஒத்துழைக்கவில்லை. விவசாயத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்.
நம்முடைய திட்டங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ரூ. 20 கோடி
கேட்டோம். எதற்காக? உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கு
வதற்காக ரூ. 20 கோடி மத்திய அரசாங்கத்தை திராவிட
முன்னேற்றக் கழக அரசு கேட்டது.

(ரூபாய் வீட்சத்தில்)

எஸ். எம். ஐ. பி-க்காக	425
புதிய கிணறுகளுக்கு சப்ளிடி ஸ்கீமுக்காக	306
பம்பு செட் ஸ்கீமுக்காக	409
கம்ப்யூனிடி வெல்ஸ் ஸ்கீமுக்காக	27
பிரைவேட் டியூப் வெல்ஸ்-க்காக	112
பில்லர் பாயிண்டு டியூப் வெல்ஸ்-க்காக	61
ஸ்டேட் டியூப் வெல்ஸ்-க்காக	13
டிராக்டர் ஹயரிங் ஸ்கீமுக்காக	185
ரூரல் எலக்டிரிபிகேஷனுக்காக	400

என்ற அளவிலே ரூ. 20 கோடி தமிழக அரசு மத்திய அரசைக்
கேட்டது. அந்த ரூ. 20 கோடி தமிழக அரசுக்குத் தரப்பட்டிருக்
குமானால், நிச்சயம் நம்முடைய மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர்
அவர்கள் அறிவித்தது போல, இன்னும் பல பகுதிகளுக்கு நாம்
படி அரிசி திட்டத்தை விரிவுபடுத்தியிருக்க முடியும். ஆனால், இதை
அளிக்காதது மாத்திரம் அல்ல. 1966-67-ல் தந்த ரூ. 3 கோடி கூட
1967-68-ல் தருவதற்கு தயக்கம் காட்டிவிட்டார்கள். இந்த நிலை
யிலே நாம் நமக்குள்ளே இருக்கிற பண்டத்தை வைத்துக்கொண்டு
தான் நாம் நம்முடைய காரியங்களைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.
மத்திய அரசினுடைய ஒத்துழைப்பு நமக்கு நிரம்பத் தேவை.
எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிறைந்த நம்பிக்கையோடு
சொன்னார்கள். 'இன்னும் இரண்டு மாதங்களில் ஒரு படி அரிசித்

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. மு. கருணாநிதி]

திட்டம் எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படும் என்று நம்புவோம், இன்னும் மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் மூன்று படி அரிசித் திட்டம் அமலுக்கு வந்துவிடும் என்று நம்புவோம்' என்று சொன்னார்கள். அதே பாணியில் நானும் பேசினால் இன்னும் இரண்டு மாதங்களுக்குள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்போடு ரூ. 20 கோடி மத்திய அரசு சாங்கன் செய்யும் என்று நம்புவோமாக என்றும் நானும் பேசலாம். ஆகவே, அவர்கள் இப்படிப்பட்ட நல்ல ஒத்துழைப்பை நமக்குத் தருவார்களேயானால் நாம் இந்த விஷயங்களில் வெற்றிகரமான சூழ்நிலைகளைக் காண முடியும் என்று கூறி, இந்தத் துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கையை உறுப்பினர்கள் ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு விடை பெறுகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஒரு தன்னிலை விளக்கம் அளிப்பார்கள்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்பொழுது உற்பத்தி பெருகாமல் நோட்டு அடிப்பதிலே பயனில்லை என்று சொன்னார்கள். அதே பாடத்தைத் தான் 20 ஆண்டுகளாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மத்திய அரசை நோக்கிச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தது. ஆகையினால்தான், நீங்கள் அதைச் செயல்படுத்தவில்லையே, நாங்களாவது செயல்படுத்தலாம் என்பதற்காகத்தான் அந்த அதிகாரத்தை நாங்கள் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் உடன்படுவார்களா?

4. ஆளுநரின் பேருரைமீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : துணை நிதிக் கோரிக்கையைப் பற்றிய பொது விவாதம் முடிவடைந்தது. அடுத்து, ஆளுநர் அவர்களின் பேருரையின்மீது விவாதம் இனிமேல் தொடர்ந்து நடைபெறும். உறுப்பினர்கள் 10 நிமிடம் என்ற காலவரைக்குள் உரையாற்றும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதலில் திரு. வீரமணி அவர்கள் பேசுவார்கள்.

* திரு. சி. வீரமணி : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்த்தாயின் மூத்த தலைமகனாக அண்ணா அவர்களின் ஆட்சியின் கீழ் என் கன்னிப் பேச்சினை பேசுவதற்கு வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன், நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின்மீது நன்றி கூறும் முகத்தான் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு முன்பு உயிர் நீத்த கழகக் காளைகளுக்கும், தமிழ் காக்க தன் உயிர் நீத்த மாணவர்களுக்கும் முதற்கண் என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அண்ணல் காந்தி அவர்கள் மறைந்து விட்டாலும், அவருடைய உயிர் நாடியான கொள்கைகள் மறக்கப்படவில்லை என்பதற்கு சாட்சியாக அவர்களுடைய உருவப் படத்தை மாமன்றத்திலே வைத்திருக்கிறோம். அவர்கள் தனது "ஹரிஜன்"